ANUL 1. No. 120

6 pagini 3 lei

Joi 22 Iulie 1937

Biblioteca Centrală a „Asociaţiunii" Sibiu

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia Administraţia 4-85.82; Redacţia 4-84.54

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 175

Tot pentru Unirea Tricolor

— In atenţia lui Viorel Tilea —

Inainte de a părăsi Bucureştiul am scris două articole în chestiunea Unirei Tricolor. La vremea aceia era mare febrilitate: se decidea soarta ei. Dela o zi la alta trebuia să se decidă. Şi iată că o lună a trecut, o lună şi jumătate, fără ca ceva să se fi hotărît. Prin ce depresiuni sufleteşti trebue să fi trecut băeţii ăştia bravi ai lui Steinbach, ca să se vadă balotaţi dela o zi la alta, loviţi de coasta tuturor ingratitudinilor, prin anafoarele altor războinici, ca să se vadă azi tot de unde au plecat, depuşi cuviincios la malul indiferenţei generale!

Spun: indiferenţă generală, fiindcă Oborenii oferă un paradox de psihologie a maselor: ei sînt iubiţi fără să fie ajutaţi, sunt simpatizaţi de mai toată lumea, ca să nu fie susţinuţi de nimeni! Bravos! o echipă mai splendidă — dar atunci cînd n'are nevoe! Cînd se dezbate un punct dubios, sau trebue luată o hotărîre de importanţă, cine va pierde va fi această Highenie a sportului romînesc, veşnic sacrificată pe motiv că e încă tânără, sau prea romînească.

Dacă e vorba deasemenea ca echipe de acei şi versaţi spirit comercial să cumpere jucători, — atunci dela Unirea Tricolor va cumpăra cel mai bun înaintaş extrem-stînga, sau un admirabil portar. De ce? fiindcă echipele în cestiune au susţinători oficiali şi un ghişeu la Stat. De ce? fiindcă Unirea Tricolor e cea mai săracă din echipele romîneşti.

Am spus adineaurea... Highenie. De fapt Unirea Tricolor este mica Cenuşereasă a foot-ballului romînesc; şi nu se ştie dacă basmul nu se va repeta cu surprizele de frumuseţe şi valoare pe care un viitor poate nu tocmai depărtat ni le rezervă din partea-i.

De data aceasta se pare că soarta Cenuşeresei se va decide. Vine Miercuri Impăratul... Vine amicul (fiindcă am şi eu amici printre împăraţi) Viorel Tilea, preşedintele de autoritate, pricepere şi bune intenţiuni al Federaţiei Romîne de Football, căruia îi adresez aceste rînduri, indiferent de divergenţele politice pe care le-am avut vreodată, — ci mai de grabă în lumina unei apropieri pe care a surprins-o un nostim hebdomadar naţionalist (nu ştiu precis... Veselia sau Dumineca Copiilor) care mi face plăcerea să mă pună alături de dînsul, ca naţionalist condamnat pentru crima de a avea automobil (ah, dacă ar avea numai atita!).

In articolele precedente am demonstrat cred prea mult celace mai toată lumea e dispusă şi fără mine să recunoască; anume, că Unirea Tricolor e unul din grajdurile de rasă ale foot-ballului romînesc.

E o şcoală atenţiei de elan şi curaj, de spirit de iniţiativă şi credo sportiv, de caracter romînesc şi cult al liniei şi al victoriei romîneşti.

Delectată intern de vrăjmaşi de tot felul şi o acută concurenţă comercială, după o epocă grandioasă ce ne-o promise în fruntea campionatului, Unirea Tricolor s'a simţit anul acesta în criză, — dar criză trecătoare dacă ne amintim ce frumos s'a ridicat în ultimele performanţe ale returului.

Insă Unirea Tricolor e prea fecundă în jucători şi isprăvi sportive, şi intr'o întreagă teorie a sportului romînesc, pe care căpitanul ei, Petre Steinbach, a aşternut-o în splendida-i carte: Footballul nostru, ca să poată fi trecută la rebut. Aşa după cum sportul nostru e prea sărac ca din pricina unui simplu număr: 12, să se ingroape tot ce au produs Unirea şi Crişana.

Experimentul — dacă n'ar fi decît atît — trebue continuat şi numărul echipelor sporit la 14.

Aceasta o cerem noi, — romînii conştienţi că foot-ballul nostru are alte destine decît acelea pe care i le rezervă diverşi stipendiaţi ai cluburilor streine, sau cîrtiţe sportive cu nume de Bellis, de care orice om cu mintea întreagă trebue să se mire că au curajul să se pronunţe în materie de sport romînesc.

DRAGOŞ PROTOPOPESCU

Cavalerii ordinului «Mihai Viteazul» în faţa Mânăstirii Curtea de Argeş cu prilejul împlinirii a 10 ani dela moartea Regelui Ferdinand

Naţie şi ştiinţă

Guglielmo Marconi, marele savant italian, s'a stins în urma unei sincope cardiace. Vestea a străbătut, fulgerător, toate colţurile lumii, transmisă de aparatele radio-telegrafice pe care el le-a izvodit şi le-a perfecţionat. Marconi, cel de peste timp, a ţinut să anunţe lumea că Guglielmo, omul, nu mai este. Telegramele agenţiilor de presă au surprins. Lumea întreagă se obişnuise să creadă şi să spere că uriaşul dela Vila Griffone este mai tare decât moartea, tot aşa de bine după cum domnia lui asupra timpului şi asupra spaţiului a fost dovedită şi consfinţită. Toate tainele universului aşteptau, acolo, sub fruntea de oţel a savantului italian, o captare, o deslegare şi o instrumentare în serviciul omenirii întregi. Ultimul pătrar de veac al descoperirilor radio-electrice, poartă pecetea geniului lui Guglielmo Marconi.

Din 1895 — anul în care, pentru întâia oară, Marconi a izbutit să transmită semnale electrice, fără fir metalic, până în acest 1937 al morţii sale, lumea întreagă a asistat, uluită, la desfăşurarea unor invenţii care au desfiinţat cele mai mari distanţe şi care au provocat salt de secoli în timp.

Din tinereţe, de când toate strădaniile lui s'au inmănunchiat în studierea radio-conductibilităţii, până în ultimul ceas de viaţă pământeană, Guglielmo Marconi nu s'a odihnit, a fost mereu în ritm accelerat cu timpul, purtând o luptă titanică, împlinită în rod totdeauna, cu tainele şi cu forţele de peste om. Aşa a smuls, canimeni altul poate, distanţelor şi timpului multe din secrete. Şi nu s'a mulţumit cu enunţări principiale de ştiinţă. El n'a rămas la formulări teoretice. In munca încordată de laborator, marele fizician aplica tot ce gândia mediterana învolburată a geniului sub fruntea fulgerată de viziuni uriaşe.

Reluând experinţele lui Branley, — primul care a pornit gândul omenesc spre telegrafia fără fir — aplicând teoriile fizicianului englez Maxwell şi transpunând principiul undelor hertziene în practicul aparatelor, Marconi a realizat o viaţă întreagă. La început localităţile, ţările şi în urmă continentele, s'au apropiat, au vorbit şi s'au văzut, şi-au trimis mesagiile, sub veghea baghetei magice dela Vila Griffone din Pontecchio sau sub privirea omului care, depe bordul yachtului Elettra, aprindea, fără fir, dispreţuind mii de km., luminile expoziţiei din Sidney, în Australia. Ultima etapă a vieţii sale a fost consacrată studiul asupra microundelor a căror captare şi întrebuinţare ar fi asigurat emisiunii, pedeoparte secrete şi pe de altă parte eliberate de neajunsul perturbaţiunilor.

In câmpul de cercetări menite să subjuge şi să transmită, cât mai uşor, la orice distanţe, energia electrică, rămâne un loc gol. Şi nu se ştie pentru câtă vreme.

Un gând uriaş a adormit sub o frunte de savant căzut sub spada morţii. «Elettra» a rămas fără stăpân, fără vrăjitor. Undele şi microundele pot intra în vacanţă atâta vreme cât bagheta lui Guglielmo Marconi nu va fi ridicată de altă mână vrăjită şi cât timp gândurile lui nu se vor colbări, pentru reluare, în altă minte genială.

Celace vrem noi să accentuăm la moartea lui Marconi este un fapt pe care toată presa l-a trecut sub tăcere. Este adeziunea dintru început, a marelui savant la chemările steagurilor fasciste. Presa iudeilor ne-a obişnuit cu ideea că ştiinţa este de ordin internaţional, mai bine zis «că nu este naţională», şi ca atare oamenii de ştiinţă sunt deasupra naţiilor şi n'au patrie. Şi totuşi Guglielmo Marconi, — savantul care n'a avut timp să participe la o conferinţă radio-telegrafică mondială, care se ocupa de descoperirile lui, — atunci când telegrafia fără fir a sufletului italian semnaliza nelinişti şi drumuri incerte, a ţinut să fie prezent cu toată îngrijorarea sa de titan.

Şi, ca un «radiofar» şi-a trimis lumina imensului său prestigiu, arătând naţiunii din întunerie nava fascismului creiator care spintecă oceanul veacului dela orizont. Guglielmo Marconi a realizat pe plan ştiinţific. Şi trebuia să salute o realizare pe plan spiritual şi naţional.

Ştiinţă şi Patrie. Patria aceasta recunoscătoare îi trimite azi salutul funeraliilor naţionale.

Peste catafalcul lui Marconi, Italia fascistă a plecat steagurile.

Guglielmo Marconi a avut o Patrie.

VALERIU CARDU

Turism

Nu ştiu dacă este şi rezultatul eforturilor făcute de tânărul Oficiu de Turism, dar e fapt că niciodată n'am avut mai mulţi străini în ţară decât anul acesta.

Zeci şi sute de automobile, mai ales cehe şi germane, lunecă sau se scutură — după calitatea şoselelor — prin ţara noastră. Mii de străini vin din toate părţile să ne vadă în trecere sau să-şi petreacă vacanţa la noi.

Românii înşişi încep a afla că au una din cele mai frumoase, mai variate şi mai prietenoase ţări, şi că e mult mai eftin să călătoreşti la noi decât în străinătate.

Dar alături de atâtea alte lucruri greu de făcut — cum e de pildă refacerea tuturor şoselelor — sunt câteva mai mărunte uşor de realizat, la înfăptuirea cărora toată lumea poate să contribue.

Sunt unele iniţiative pe care Oficiul de Turism tocmai pentrucă are o calitate oficială nu poate să le facă cu suficientă sinceritate deoarece ele cer o apreciere subiectivă care îi este interzisă.

Vom încerca şi noi să pornim prin «Buna Vestire» o asemenea iniţiativă. Aceia a realizărei unei liste a hotelurilor şi restaurantelor *curate* şi cinstite din România.

Veţi vedea mâine cum.

MANOIL GRIGOREANU

Despre salarii şi alte superstiţii

de MIRCEA STRAINUL

Ca să renşeşti, astăzi, să capeţi un post la stat sau la vre-un municipiu — trebuie să fii cel puţin amic personal cu diavolul sau frate de deputat. Iată, eu cunosc un tânăr cernăuţean, element bun şi chiar... om aşezat — adică eminamente apolitic, care — de mai bine de-un an — caută un umil post de impiegat stagiar. D. Dim. Marmeliuc, depildă, primarul Cernăuţilor, i-a promis marea cu sarea, însă, până la sfârşit, tot pe-un jidan l-a numit în serviciu, iar «Asigurările Sociale» l-au lăsat să aştepte în linişte până la mult citatele kalende greceşti.

Deh! Prietenul meu nu i-a putut oferi unui anume Herdan, jidov cu mare trecere la Cernăuţi, sama de lei 10.000, care i-ar fi adus fără întârziere postul jinduit, aşa că, acuma, respectivul solicitant se gândeşte să intre portar la vreo instituţie — că d'aia a făcut liceul, păcătosul, şi noi fiind un stat foarte civilizat, avem nevoie de portari culţi, ce dracu'! — că proşti sunt destui chiar în servicii înalte de tot...

Drama aceasta, a tânărului intelectual român, e mereu actuală. Cu un rar cinism, pe care însăşi nobila umbră a lui Balzac ar regreta că n'a cunoscut-o, pentru a o utiliza în fresca sa epică, guvernanţii noştri îşi bat pur şi simplu joc de bieţii intelectuali, cari şi-au îmbuibat creerii cu latină şi matematici superioare, în loc să înveţe, ca Varveri, a-b-c-ul escrocheriilor.

Ah, cât de candizi is guvernanţii noştri! Cum se miră ei că tineretul îşi strânge pumnii! Adevărat... E cam greu să vezi din automobil mizeria, în care tinerii intelectuali din România se zbat de-atâta vreme, când n'au norocul să fie lichele de club...

Par'că-l văd pe don premare Marmeliuc din Cernăuţi, ridicându-şi cu ingenuitate de Greta Garbo braţele spre cer şi exclamând: «Păi am numit o mulţime de funcţionari noui...» Desigur! D-sa a numit o mulţime de funcţionari noui, însă recrutaţi din cluburile politice şi din rubedenii, uneori chiar din neamurile celui mai scârbos rabin din România, doctorul Mark... Şi, tot aşa, îl văd pe primarul din Turda, din Brăila sau din Cuciurul-Mare...

Ţi-i greaţă de-atâta stupiditate oficială.

Oare ce-şi închipuie breţii noştri guvernanţi? — Că tineretul e tineret ca să plesnească de foame şi tuberculoză?

Am primit azi un memoriu din partea funcţionarilor diurnişti dela Institutul Central de statistică — memoriu care ne arată o a doua faţă a interesului, pe care oficialitatea il poartă bietului tineret.

Reproducem câteva pasagii concludente:

«După trei luni de aşteptare, văzând că nu este nici o speranţă să ni se plătească salariile, situaţia disperată, în care ne găsim, ne-a impus să facem noi înşine demersurile necesare, convinşi că forurile competente se desinteresează cu totul de soarta celor 86 funcţionari dela Institutul Central de statistică, al căror salariu derizoriu este de 2000 — 2500 lei lunar, deşi în majoritate sunt titraţi.

Am fost în trei rânduri la d. primministru, care a binevoit să ne asigure că în 24 de ore vom primi sumele ce ni se cuvin...»

Dar au trecut trei săptămâni, şi nefericiţii funcţionari tot n'au primit salariile...

(Continuare în pagina II)

In aşteptare

De câteva zile a intervenit o acalmie în politica internaţională, o acalmie încordată, dacă mi se îngădue această forţare de termeni.

Pe frontul diplomatic occidental s'a ajuns, la ceea ce prevăzusem în mai multe rânduri în această coloană, la o încercare de compromis. Insărcinată să găsească o soluţie, Marea Britanie, a oferit o formulă tranzacţională. Aşadar până la urmă d. Eden, sub presiunea evidentă a d-lui Neville Chamberlain, s'a decis să ia calea compromisului. Formula britanică oferă chiar multe puncte de contact cu teza italo-germană. Asta reiese nu numai din conţinutul ei ci şi din nemulţumirea presei de stânga franceze, ca să nu mai vorbim de mârâiturile de la Valencia şi de cuvintele «tari» ale d-lui Azana.

Acceptarea unanimă, «in principiu», a propunerii britanice ca bază de discuţie arată că se va ajunge la un «modus vivendi» acceptabil în afacerile spaniole.

Până atunci vor urma însă discursuri, tratative, note, contra-note. Lucrurile se vor lungi la infinit, aşa cum pare a urmări diplomaţia italo-germană.

Intre timp drama spaniolă îşi urmează cursul. Lupte violente se dau în jurul Madridului. Deocamdată, rezultatul lor e incert. Dimpotrivă pe frontul de Nord înaintarea naţionalistă continuă.

Dar dacă focarul spaniol pare că va fi circumscris în graniţele iberice, un alt focar s'a creat în Extremul Orient.

De zece zile oştile chino-japoneze stau faţă în faţă. Şi aci suntem într'o fază de aşteptare. După câteva împuşcături urmează interminabile tratative, care până acum n'au dus la nici un rezultat. Dacă ne-am lua numai după limbajul diplomatic un compromis ar părea să pară şi aci posibil.

Sunt însă alte semne care arată că pasele de conflict sporesc. In primul rând încordarea opiniilor publice şi campaniile de presă. In Japonia atmosfera e ultra războinică, ceeace nu-i de mirare. Nipponii fiind permanent iritabili de la războiul ruso-japonez încoace. Mai semnificativ e însă faptul că şi în China domneşte aceiaşi stare de spirit. Oamenii par a fi exasperaţi de continuul avans japonez în inima celestului imperiu. Generalul Ciang-Kai-Sek, n'a vorbit niciodată atât de ferm ca astăzi.

Insfârşit mai importantă ca toate acestea e concentrarea trupelor chineze şi japoneze în provincia Hopei.

Aşadar concentrări masive de trupe, încordare, a opiniilor publice, tratative, iată stadiul actual pe frontul chino-japonez. O ciocnire serioasă a devenit posibilă. Va lua ea, în cazul în care s'ar produce, forma unui război occidental? Puţin probabil. Vom avea mai repede un conflict de «tip feudal», cum l-a caracterizat acum câteva zile un ofiţer japonez. Puţine bătălii şi multe tratative. Cam aşa s'au petrecut de altfel lucrurile şi la Shanghai în 1932.

In orice caz dacă războiul izbucneşte el va avea mari consecinţe pe harta diplomatică internaţională. Intre altele va sili Anglia să fie mai conciliantă în problemele europene. Izolarea Parisului devine astfel din ce în ce mai evidentă.

Acestea sunt poziţiile şi perspectivele în aceste zile de aşteptare.

Mihail Polihroniade

Tinereţea unui Rege

Găsim în lucrarea d-lor *Mihail Polihroniade şi Al. Christian Tell*, «DOMNIA REGELUI CAROL I» o sumă de informaţiuni de o actualitate mai mult de cât izbitoare, asupra dedesubturilor tragice ale luptelor noastre de eliberare naţională. Informaţiuni cari au singura scădere — pricinuită de însuşi caracterul atotcuprinzător al lucrării — de a nu fi îndeajuns de detailate şi mai ales de a fi extrem de parcimonios comentate.

Istoria Românilor, la debuturile actualei Dinastii, înfăţişează patru dominante caracteristice şi anume: o năzuinţă ardentă către independenţă, caracterul anarhic al luptelor dintre politiciani, permanenta voinţă a Domnitorului de a organiza Ţara şi cucerirea vieţii noastre economice de către jidani.

Prima independenţă ne-am câştigat'o aşa dar, în pofida şi a politicianilor cari o sabotau înlăuntru din orbire, ca şi a ovreilor, cari pe atunci deşi slabi tot aveau putinţa de a o sabota în afară, prin înteţirea continuă şi sistematică a marilor puteri împotriva noastră.

In astfel de condiţiuni, e evident că poziţia cea mai dificilă o avea DOMNITORUL. E drept că El era iubit de popor, care-i preţuia la justa valoare tinereţea generoasă şi vioaie, caracterul de fer, seriozitatea şi austeritatea vieţii lui de ostaş care trecuse deja examenul de sânge al războiului, încă înainte de a veni printre noi. Insă între el şi popor se interpuneau oamenii politiei cu îndeajuns de copţi sufleteşte, după cum între Domnitor şi capii supremi ai puterilor garante din Occident se interpuneau marii şi perfizii bancheri iudei.

Caracterul puţintel cam zăpăcit al opoziţiei oamenilor politiei de atunci, merită să fie studiat într'un capitol aparte, fiindcă opoziţioniştii în chestiune chiar dacă erau rătăciţi de «ideile» republicane şi democratice impuse de francmasonerie în Occident, chiar dacă adesea forţau nota, în fond erau caractere oneste şi suflete patriotice cari se puteau opri la vreme. Insă opera de sabotare criminală a jidanilor, nu poate fi trecută nici un moment sub tăcere şi e în adevăr regretabil că nici unul din tinerii noştri istorici n'a studiat mai amănunţit mecanica neîntreruptelor trădări ale acestor iude.

In această ordine de idei, un fapt evident şi indiscutabil; de când au pătruns în ţara noastră şi până astăzi, ovreii au maşinat în permanenţă împotriva independenţii noastre naţionale şi împotriva temeiniei noastre organizări de Stat. La început când consulii străini erau atotputernici pe aci şi când Austria avea un interes capital ca să ne înăbuşe, ovreii optau pentru supuşenia austriacă, se declarau *unterthani* de unde şi diminutivul de *ţârţani* ce li s'a aplicat.

După înfrângerea Austriei în 1866, când marea putere Continentală era Franţa lui Napoleon al III-lea, ovreii recurgeau la serviciile consângenilor lor ajunşi mari bancheri şi oameni cu influenţă la Paris, spre a exercita adevărate şantagii împotriva guvernelor româneşti.

Iar cum abilitatea şi viclenia nu le-a lipsit nici odată acestor trădători înăscuţi, ei căutau sprijin şi în alte părţi, găsindu-l la Berlin în persoana marelui speculant jidan STRUSSBERG, care apucase a investi mari capitaluri în construirea căilor noastre ferate.

In ce scop utilizau ovreii toate aceste presiuni din afară? In acela al consolidării lor aci. In înverşunarea lor satanică de a ne acapara economia naţională, spre a ne putea robi apoi şi politiceşte.

Ne putem lesne închipui aşa dar, cât de dificilă era situaţia tânărului Domnitor între atâtea forţe ostile. El a izbutit totuşi să le domine sau să le înfrângă pe toate şi să fuzioneze două mici principate, abea scăpate de sub suzeranitatea turcească, într'un Regat respectat şi puternic. Cum? Impunând tuturora printr'o ţinută demnă şi de un rigorism moral impecabil, înconjurându-se de oameni de caracter şi de ispravă, limitând pe cât se putea ambiţiunile politicianiste şi consolidând în mod progresiv armătura vie a naţiunii şi a Statului: Biserica, armata, magistratura şi administraţia.

REGELE CAROL I. ne-a lăsat astfel un capital moral inestimabil, născut dintr'o experienţă vie, care abea astăzi poate fi valorificat. Astăzi când graţie educaţiei legionare, naţiunea română a ajuns să-şi verifice din nou străvechea sa credinţă în eternele valori morale ale creştinismului ca şi în formidabilele posibilităţi ale muncii disciplinate şi organizate, avem toate motivele să sperăm că acest capital imponderabil, atâta vreme ţinut sub obroc, va putea fi valorificat în sfârşit din plin.

Nicolae Bogdan

Salazar „dictatorul monastic"

Cred că Salazar ne-a dat o foarte originală intrare în istorie: prin visteria statului, unde, timp de 4 ani de zile închis ca într'o celulă de sihastru, prof. Salazar a tratat cu medicamentul minţii lui extraordinare, finanţa putrezită a statului. De aci a urmat normal, fără zgomot, procesul de autoritate.

Dar Salazar se aşezase în drumul misionarismului roşu al comunismului, pornit să facă din Don Quijotte, un «tovarăş», să-l smulgă din aventura romantică a sufletului lui iberic şi să-l înfunde în cine ştie ce uzină din Urali.

Aci, în peninsula iberică, voia Kominternul să realizeze, înglobînd Spania, Portugalia, Catalonia, Ţările basce, Balearele şi Canarele, într'un imens şantier sovietic — Uniunea Republicilor Sovietice Iberice (U. R. S. I.).

Misiunea aceasta o are «tovarăşul» portughez Keyros, care o concretizează în planul atentatelor demonstrative la Lisabona.

Dictatorul portughez a decretat cu o conştiinţă verticală şi cu emoţiile încuiate de mult, prin anii adolescenţei, lupta anticomunistă.

Clar şi lege de stat, comunismului îi este interzisă prezenţa, propaganda, viligiatura, transbordarea pe teren portughez.

Impotriva lui Salazar au fost concentraţi: o quintă de aventurieri terorişti fără ţară; 5 milioane de pesetas şi 3 cargoboturi cu arme şi muniţiuni, la Amsterdam, sub presiune, gata să plece cînd va da semnalul Karl Steinhauer şi Moise (!?) Stukan.

Dar toate aceste preparative ofensive din afară au devenit inoperante din momentul în care s'a ivit «LEGIUNEA PORTUGHEZĂ», un fel de naţiune armată, naţiunea toată făcînd gardă, în pantalon kaki şi cămaşă verde în jurul marelui ei conducător. Dar Kominternul l-a condamnat la moarte pe Salazar. Dictatorul, ferm şi credincios, se ducea regulat să-şi facă rugăciunea în capela dr. Torcado de pe strada Barboza do Bocage. Acolo l-aştepta obicinuitul grup de legionari. La pîndă dinamita. Legionarii au dus mîna la inimă, apoi au întins-o dreaptă spre Salazar. Atunci au pocnit grenadele şi s'a zguduit asfaltul. Salazar scăpase şi — puţin contrariat, a ridicat bomba şi a studiat-o cu aerul muc..., că o aşa pară mică să facă atîta gălăgie.

Ofensiva sovietică de pe graniţă şi vapoarele dela Amsterdam sînt blocate, dar teroriştii, Vasco, Richardson, Hopkim şi ceilalţi încearcă să doboare o statue cu un foc de revolver!

Intre Salazar şi Komintern se duce o luptă surdă. Primul luptă deschis, ceilalţi pe sub streaşini, cu mască şi tîlhăreşte.

Insă Salazar e un suflet blindat şi din turnul de fildeş al pustiniciei lui, sfidează ura comunistă, zîmbeşte cu ironia curajului lui exasperant petardelor teroriste şi veghiază mereu asupra destinelor poporului portughez. Europa mai are un stîlp de beton armat.

Ion Băleanu

CUIBURI DE LUMINĂ

«Țara Bârsei»
e o bună revistă. O îngrijește d. prof. Ax. Banciu din Brașov, un entuziast al culturii și vrednic Român. Păcat însă, că partea literară în special poezia, e atât de neglijată. Și gândurile n'ar fi cădeau mereu... deoarece nu se adresează d-sa poeților de cari talent din Ardeal: George Popa, Gr. Bugariu, E. Giurgiu sau Benius? Dacă toate versurile ar fi la înălțimea studiilor din «Țara Bârsei», Ardealul ar câștiga o nouă cetate literară, pe lângă «Gând Românesc», «Pagini literare» și «Lanuri».

N. F. Costenco,
un tânăr poet basarabean, a tipărit un volum de versuri. Mi se pare că din tânăra generație N. F. Costenco e primul scriitor din Basarabia, care-și adună în volum lirica.

Pimen R. Constantinescu
și-a tipărit de curând, în editura revistei «Cursurile» din Sibiu, lucrarea «România și Italia», o carte folositoare și semnificativă.

Neculai Albu,
un tânăr critic ardelean bine pregătit, adună de doi ani încoace material pentru lucrarea «Contribuția învățătorilor din Ardeal și Banat la desvoltarea culturii românești». In cartea d-sale, d. N. Albu va scoate din revistele vremii curente din istoriile literare, cari tratează relațiile dintre Ardeal și vechiul Regat. In curând, vom publica unele fragmente din lucrarea d-lui N. Albu.

«Pensées»,
cunoscuta operă a lui Blaise Pascal a fost tradusă integral în românește de d. N. Calcântraur. Din nefericire, d-sa nu găsește un editor. Tot d. N. Calcântraur a tradus «Louis XVI» de Henri Robert.

Mircea Streinul
va publica în numerele viitoare din «Vremea» un amplu reportaj despre munții Bucovinei, unde străinul și fantasticul te surprinde la fiecare pas cu frumusețile lui sumbre. Reportagiul va fi ilustrat de Rudolf Rybiczke.

Solia
este o revistă a căminelor culturale din județul Năsăud de sub conducerea fundației culturale Regale «Principele Carol».

Apare cu cenzură și cuprinde articole culturale și reportagii ardelene.

Hristoitia
Mult așteptata carte „HRISTOITIA" (BUNUL MORAL AL CREȘTINILOR) tradusă de călugării români din Sfântul Munte Athos și tipărită în București a eșit de sub tipar și se află de vânzare cu prețul de lei 200 la sediul revistei CURSURILOR și CONFERINȚELOR Strada Tunari No. 15 BUCUREȘTI III. La cerere, se trimite contra ramburs. Cartea are 600 pagini într'o limbă curat românească și în conținutul învățături admirabile. Ne permitem să subliniem importanța acestei cărți, a cărei citire, ferește pe drept credincioșii creștini de obiceiurile necreștinești, cari mai ales în vremurile noastre au făcut turburări printre credința creștină strămoșească.

Revista cursurilor
Sub direcția d-lui Gh. Predut a apărut Nr. 3-4, anul II, din revista Cursurilor și Conferințelor, cu următorul sumar: N. Iorga — Figuri reprezentative din Ist. Universală: Romantismul francez: Lamartine, V. Hugo; Ignacy Moscicki — Portrait, notes biographiques, discours de M. Al. Lapedatu ainsi que la réponse de M. Alfr. Peninski à l'occasion de la réception comme membre d'honneur à l'Académie Roumaine, de M. Ignacy Moscicki; George Sofronie — Fenomenul «Unirii» în lumina desvoltării principiului național în România; I. Petrovici — Cuvânt introductiv la lucrarea d-lui de Mensie; Karol Lutostanski, professeur à l'Université Josef Pilsudski à Varsovie. — Les Causes Essentielles de la Chute de la République de Pologne au XVIII siècle; Vasco de Carvalho, Lt. Col. de l'armée portugaise — La Domination Portugaise au Maroc (Le désastre de Tanger, 1437); Gh. Predut, prof. — Buts et Programmes d'activité de Kokusai Bunka Shinkokai, siège social Tokyo Japon; Gh. Cronț — Influența Creștinismului asupra Dreptului; C. Ioanid — Désarroi et Inquiétudes.

D. N. Angelescu
semnează în ultimul număr din «Vremea» un admirabil articol despre *Edouard Drumont*.

Cine este Edouard Drumont? Este un francez care a scris acum 50 de ani o carte de profeție: *«La France juive»* și se zice că este «singurul om din Franța care a spus adevărul».

D. N. C. Angelescu pleacă dela un amănunt publicat de d. Clément Vautel în «Gringoire» în legătură cu mormântul lui Edouard Drumont.

«In cunoscutul cimitir al Parisului, Père Lachaise, se află unul lângă altul două morminte: Unul măreț și luxos, un adevărat mausoleu, construit după toate canoanele arhitecturii moderniste, — celălalt o simplă piatră mizerabilă, anonimă, abandonată.

Primul este al escrocului Staviski cel de al 2-lea al lui Edouard Drumont.

Dece este uitat E. D.? Pentrucă a spus că statele încăpute în mâna evreilor merg către un inevitabil dezastru.

Gabriel Bălănescu

Proza sufletului nou

Indată după războiu, curente noui, de import, numite moderniste, susținute de străinii hotărîți să ne schimbe structura etică au dat o întreagă literatură de dizoluție, de întunecare, de eliminare, crezând că prin toate acestea s'au găsit adevăratele drumuri de cercetare a vieții psihologice.

Am avut, așa dar pe acest drum de creație, atâtea manifestări ale spiritului care mai de care mai originale, — dar toate aveau tendința de coborâre și nu de înălțare. Freudismul s'a manifestat până când valențele lui, fără o putință interioară, nu i-au mai dat o viață. El a fost folosit de toți acei cari nu-i măsurau valoarea conținutului ca să-i prevadă, într'un viitor apropiat cel mai trist dintre sfârșituri. Paralel cu el, în artă, în teatru, în literatură, în proză, ideile modernistе au încercat să se ridice puțin semețe, însă astăzi despre ele nu se mai pomenește nimic. Pe marginea manifestării lor, atât de frequentă în cei câțiva ani după războiu, n'am văzut o tendință de îngropare a culturii naționale, de către acei cari n'au nimic comun nici cu pământul acestei țări, nici cu limba, nici cu sufletul ei. Importatorii curentelor moderniste la noi, au fost jidanii, iar scopul lor era și este disoluțiunea națiunei noastre prin însăși disoluția culturii. Iată ce n'a mai putut să 'nvingă Sămănătorismul: acest străinism insinuant, încurajat și pretutindeni prezent. Era prezent oricând și în tot locul pentru că puterea noastră politică în loc să apere și să impue cultura, slăbea prin acele certuri care se mai continuă și astăzi.

Incă din vremea sa, Mihai Eminescu prevedea moartea culturii noastre, prin înstrăinarea ei, dar strigătul lui a fost sistematic uitat până când realitatea tristă ne-o dovedește cu prisosință. Ne-a trebuit un astfel de moment spre a ne desprinde din lucrurile futile și spre a intui semnificația declinului cu toate cauzele din trecut.

După intuire, a trebuit să ne trezim, iar trezirea s'a făcut printr'o conștiință mai vie ca până aci, nu fără oarecari sentimente de durere. Din acest moment al conștiinței noastre despre răul care a pus stăpânire pe spiritualitatea românească, s'a creiat un adevărat tragism, o dramă a culturii autohtone. Numai târziu drumurile ei au devenit mai drepte de îndată ce tineretul român, sacrificându-se voluntar, și-a impus să prezinte istoriei un om nou, cu un suflet nou. Inţelegând toată drama culturii noastre, omul nou a pus o piatră de hotar între rău și bine și astfel își caută hrană pentru suflet în proza care cu adevărat îi înobilează virtuțile. El se desprinde hotărât de ceeace devine absurd pentru ființa națiunei și acceptă numai ceeace participă la imperialismul culturii și a neamului nostru.

Proza pentru sufletul acestui om nou, nu numai că se adresează unui tineret scârbit de modernism, dar vrea ca să-i lege definitiv nădejdile de pământ, credința de trecut, de acel trecut în care putem urmări destinul de înălțare al României. Pe acest drum de luminare a virtuților noastre, se leagă una de alta, ca'ntr'un ciment. Pentru legionari, cartea de căpătâi a Căpitanului, cu Cranii de lemn a legendarului Ion I. Moța și cu Crez de generație a lui Vasile Marin, alt legendar dela Majadahonda.

Din și pentru sufletul legionarului, au apărut rând pe rând: Cartea Căpitanilor a lui Ernest Bernea, Insemnări de pe front a lui Nicolae Totu, Crucificații a lui Bănică Dobre.

Toate cuprind spiritualitate nouă pentru suflet nou. — o proză care s'a ridicat mai presus de valorile minore date de modernism, integrându-se definitiv pe linia istorică a destinului românesc. Dela ea și mai departe, prin ea, pentrucă există cine s'o ceară cu toată căldura, — există tineretul neamului — imperialismul țării va să se împlinească mai curând.

Mai curând și pretutindeni.

George Ciulpan

Considerații generale asupra epicei românești

Oricât de optimiști am vrea să fim, trebuie să admitem, totuși, că trecem printr'o criză a literaturii românești.

Vina o poartă — oricât de paradoxal ar părea ceeace susținem — editorii noștri, cari, în marea lor majoritate, sunt niște inculți veroși, ca, de pildă, sinistrul brigand S. Ciornei, directorul institutului «Naționala».

Editorii noștri, evident: nu toți, pretindeau scriitorilor «scene tari» în romane. Adică porcării. Indiferent dacă ele își aveau sau nu rostul în economia operei. Prin acest procedeu, s'au ivit «romane» de felul celor scrise de I. Peltz, Ion Călugăru, F. Aderca și H. Bonciu (tus-patru jidani). — Astăzi deci, când s'a ajuns la «romanul-clișeu», epica noastră s'a împotmolit, iar editorii nu mai știu ce să tipărească. Nuvelistica, tot ei au ucis-o. Povestirea, la fel — iar de poezie nici nu mai vorbim.

*

Desigur, marii noștri scriitori vor continua să scrie cum vor vrea. Dar ce vor face debutanții? Situația lor e destul de tristă, căci editorii vor impune un nou «roman-clișeu»: romanul «moral». Fiți atenți: nu romanul de bun-simț, de înaltă etică, așa cum îl cere d. prof. N. Iorga, nu! Ci romanul «moral», cu curioase bazaconii stil Rădulescu-Niger (pe care, totuși, chiar cu riscul de-a fi ironizați, îl apreciem pedagogic în «Străin în țara lui»). Iată viitorul tânărului prozator român... Zaharisit, fără personalitate. Căci, dacă va trebui să fie neapărat «moral» în sensul impus de editori, nu vedem în ce fel va putea creea viață adevărată — cum au creat-o Filimon, Duiliu Zamfirescu și Ion Agârbiceanu. Și nimeni nu ne va putea spune că n'avem dreptate. Scriitorul, dacă nu e moral, fără ghilimele prin sine însuși, nu va putea fi niciodată «moral» — cu ghilimele... — fiindcă așa i-o cere domnul editor S. Ciornei, care, ieri, îi pretindea contrarul, adică pornografie literară.

*

L-am comparat de multe ori pe Ion Agârbiceanu cu autorul lui «Soll und Habens», afirmând că romancierul ardelean e un mare scriitor român de realizare universală. Am vrea să-l vedem pe americanul sau francezul, care să nu fie impresionat de «Arhanghelii».

Alt scriitor, care stă mult în prețuirea noastră, îi Corneliu Moldovanu. «Purgatoriul», e o vastă frescă a vieții din capitala României, imediat după războiul mondial. Critica n'a știut să sesizeze în deajuns semnificația «Purgatoriului», care instaura un nou tip de roman în literatura noastră — romanul orașului (constatare, pe care E. Lovinescu evită s'o facă în istoria sa literară...). Opera aceasta a lui Corneliu Moldovanu, sămănătoristă în atitudine — și trebuie să fie sămănătorist în atitudine când creezi un roman social, — însă realizată cu toate finețile unui stil evoluat, ne dă cea mai completă icoană a orașului nostru, așa cum el e în realitate. In jurul eroului, Mircea Trestian, se conturează o întreagă serie de tipuri, cari, privite în bloc, redau viața necontrafăcută a României postbelice.

Pe făgașul acesta, al «Purgatoriului», vedem drumul adevărat al epicei sociale dela noi.

«Purgatoriul» e un roman adevărat, adică viu, cu mulți oameni, cari fiecare, reprezintă ceva.

Iată, deci, dece Corneliu Moldovanu trebuie așezat în primele rânduri nu numai ca poet, ci și ca mare romancier, european.

*

Proza fantastică nu prea are succes în toate straturile de cititori din România, deși doi străluciți scriitori au abordat-o în admirabile realizări: Cezar Petrescu și Mircea Eliade.

Cauza o vedem în marea massă a cititorilor, cari, șmecheri, exclamă: Fugi încolo, dom'le! Mie-mi spui? Ce's eu, țăran, ca să cred în bazaconii?»

Știți, eternul Mitică...

Așa că Mitică va continua să-l citească pe Marcel Prévost...

*

Experiențele bogate, prin care țara noastră trece în ultimul timp, va da desigur și romanul așteptat de noi toți: romanul vieții noastre de azi, al vieții de mari transformări sufletești, așa cum sufletul neamului îl cere în toată sinceritatea sa.

Și cred că timpul, când el ne va fi dăruit, nu e prea îndepărtat.

Mircea Iconarul

Istoria militară a Daciei române
de
Vasile Cristescu

272 pagini, 26 figuri și o hartă

Prețul 140 lei.

Editura Fundației Carol I

Istoria Bisericii Române

este cartea pe care PR. DOMINIC IONESCU o are sub tipar. Spre a o recomanda, este de ajuns numele autorului, care este un eminent cunoscător al problemelor de istorie bisericească, iar cititorii Predaniei, această vie revistă de mare autoritate teologică, își amintesc de documentatul studiu al Pr. Dominic Ionescu, despre «Iconografia Invierii».

Vom reveni și vom prezenta pe larg «Istoria Bisericii Române».

I. B.

Despre salarii și alte superstiții

(Continuare din pagina I)

Și iată ce ne mai spun ei în memoriu:

«Foarte mulți dintre noi sunt dați afară de către proprietarii locuințelor. La restaurante creditul ni se refuză. Pretutindeni suntem tratați drept «cerșetori».

Cred că nu trebuie să ai o sensibilitate prea rafinată, ca să pătrunzi toată această tragedie a bietului funcționar român.

Și asta — în timp ce, la «Colonade» și aiurea, șampania curge în valuri, iar chelnerii primesc bacșișuri princiare.

Tânărul intelectual român poate să crape de foame. Par'că e neapărată nevoie să te culci întotdeauna sătul și să ai bani pentru o carte, pentru un spectacol? Nu! Ce, dacă ți-ai tocit șasesprezece ani coatele pe băncile școlilor, înseamnă numaidecât că ai și tu drept la viață? Nu!

Domnilor guvernanți le-ar conveni mult mai mult să aibă un tineret de idioți, un tineret de semaci tâmpiți. Tineret cu carte, tineret inteligent? Brrr! — Un astfel de tineret e incomod. Ducă-se la dracu'!

Mircea Streinul

CALENDAR

Miercuri 21 Iulie 1937

ORTODOX: Cuv. Simeon și Ion Pustnicul.
CATOLIC: Sf. Victor.
SOARELE: răsare 4.52, apune 19.52.

SPECTACOLE

TEATRE

TEATRUL CARABUȘ: Electro-Cărăbuș.
TEATRUL COMOEDIA: «Kontoșovka Palace» cu G. Timică.
GRADINA MARCONI (Teatrul Vesel de var): Fustele dela minister.
PIAȚA BRATIANU: Circul piticilor.
LUNA BUCUREȘTILOR: Orașul piticilor.
A. R. P. A. (Grădina Colos): Compania Toneanu: Scandal la 3 papuci.

Cinematografe românești

CAPITOL și ROXY (sala și grădina): America Melody 1937, jurnal și complectare.
FORUM (sală și grădină): Sissy și Vinovatul (Le coupable).
OMNIA: Valsul șampaniei și 13 ore în văzduh.
FEMINA (plafonul descoperit): «Ștrengărița» și complectare comedie colorată.
CITY (b-dul Carol 21): Contrabanda și Femei în dragoste.
DARLY: Prater și In umbra trecutului.
A. R. P. A.: Tumultes și Valsul șampaniei.
VOX: Marșul de noapte și Cum vă
REX: Procesul Manja Walchske și Rapsodia vieneză.
TOMIS: Suprema jertfă și Agentul secret.
VENUS: Shanghai sub gloanțe și Vanessa.
MARCONI: Dezonorata cu Marlene Dietrich și In umbra morții.
MODEL: Ruleta morții și Spaima deșertului.
AIDA: Escapada și Dormitorul fetelor.
PARIS: Panică pe pământ și Noaptea fericirii.
ILEANA: In umbra secunului ... și Războinic și fulger.
PACHE: Voi fi a ta și Trădare cu Dick Foran.
DACIA (grădină și sală): O lacrimă pe un mormânt și Umbra care ucide.
ȘIC (Filantropia 85): Curierul de Sofia Hotel Savoy 217.
ATENEUL TEI (grădină): Fuga Casa strigoilor și jurnal românesc.
BARCELONA: Căpitanul lancier și Păpușa diabolică.
LILLI: Călărețul mascat și Caterina cu Franciska Gaal.
FLORIDA: Bărbații nu sunt zei și Fuga lui Tarzan.
ODEON: Sirena și Noaptea visurilor mele.
DICHIU: Sublima amintire și Iubire.

RADIO

Miercuri 21 Iulie 1937

Radio România și Radio București
13.00: Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10: Concert de prânz. Muzică variată (discuri).
14.10: Radio jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.
14.25: Muzică românească (discuri).
15.00: Ultimele știri.
19.00: Ora. Mersul vremii.
19.05: Concert de după amiază. Orchestra Jean Sibiceanu.
UNIVERSITATEA RADIO
20.25: Lipnicul și alte localități istorice din nordul Basarabiei de D. Iov
20.45: Din operete (discuri).
Radio România
21.20—22.05: Muzică variată (discuri).
Radio București
21.20: Concert de pian.
Radio România și Radio București
22.05: Cântece românești. D-na Emilia Guțianu (canto).
22.30: Sport. Radio jurnal.
22.45: Concert de noapte al Orchestrei Radio.
23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55: Ultimele știri.

Ultimele 3 spectacole cu „Scandal la 3 Papuci"

Compania Toneanu anunță ultimele reprezentații ale formidabilului succes «Scandal la 3 Papuci», triumful dela grădina A.R.P.A.-Colos. Intr'adevăr, Sâmbătă seara d. Costică Toneanu va prezenta un nou spectacol de mare montare; e vorba de celebra operetă cu renume mondial: «M-ELLE NITOUCHE», care se va bucura de o interpretare cu totul excepțională pe eleganta scenă de lângă Prefectura Poliției Capitalei.

caleidoscop

T. PIGNATELLI,
un tânăr publicist italian, tipărește în «Insemnări sociologice» un interesant articol, intitulat «Imperiul fascist și influența sa asupra presei italiene — care poate fi o bună lecție pentru anumiți scriitori ai noștri, leșinați între mimozele de hârtie ale unui întârzit și desuet simbolism.

MARK TWAIN,
marele umorist american, era serios aproape tragic, în viața sa particulară. In scris, însă, într'adevăr extraordinar de comic. La noi, Damian Stănoiu, e foarte comic în viața de toate zilele, însă tragic în scris. Efectele Israelului... Damian Stănoiu s'a ratat cu concursul «Adevărului literar».

LITERATURA INTRISTATOARE
Sezonul trecut s'a încheiat într'o groaznică plictiseală editorială. Romancierii noștri plictisiți de propria lor inactualitate, 'au dat la fund.

«RAMPA»
e numele unui fost ziar teatral din Capitală, care, astăzi, publică rețete de bucătărie și de loțiuni împotriva cheliei. Asta — pentru intelectualizarea lui Scarlat Froda și a lui M. Sevastos.

LI-TAI-PE
e numele unui poet chinez, care, împreună cu Tu-Fu, a dus lirica din țara marelui împărat la cele mai înalte culmi. Frumoase traduceri în românește din Li-Tai-Pe ne-a dat profesorul N. Teaciuc-Albu. Publicăm această inedită, intitulată «Pe pajiște»:

«Tolăniți pe înflorită iarbă iar,
Veseli răsturnăm pahar după pahar.
Beat și sforăind, în somn de voi cădea,
De acasă să-mi aduci lăuta mea.
Să mă lași apoi așa, 'necat în ceață;
M'oiu trezi și-un cântec nou va prinde viață.

UN OARECARE
Scarlat Callimachi, un individ fără meserie precisă, scoate la Botoșani o fițuică intitulată «Glasul Nostru», în care câțiva certați cu morala înjură ca la ușa cortului toate creațiile adevărate și românești ale țării. N'am fi menționat fițuica «Glasul Nostru», dacă n'ar fi un monument de ignoranță gramaticală.

«DOMNIA LUI CAROL I»
Revenim din nou asupra lucrării d-lor Mihail Polihroniade și Al. Christian Tell, pentru a releva importanța elementelor statistice, pe cari ea le readuce în actualitate. Statisticile publicate de d-nii Mihail Polihroniade și Al. Christian Tell.

«ICONAR»
aduce în Nr. viitor colaborarea comandanților legionari Gh. Clime și N. Totu. — și-a d-lor: Val. Cârdu, Gabriel Bălănescu, Barbu Slușanschi, Ionl Negură, G. Macrin, George Drumur, Vasile I. Posteucă, etc.

Intr'o zi la cămin

Căminul nostru dela Râpa Galbenă din Iași ascunde în el multe întâmplări mai vesele și mai triste.

Era la începutul organizării Legiunii noastre. Numărul membrilor îl puteai stabili pe degete. Toate le făceam noi singuri, iar ce nu ieșea bine, se spărgea în capul meu. Căpitanul nu-i un om să-i poți răspunde. Dela început el a fost comandantul și noi soldații. Eu câteodată mai îndrăzneam să mă pun contra dar imediat mă punea la punct. Odată tot i-am făcut-o Căpitanului dar și rușine mare am pățit pentru toată viața.

Căminul nostru dela Iași, care închide în el amintiri scumpe generațiilor ce au luptat alături de Căpitan, are multe defecte de construcție. Nu bunăoară că aș vrea să zic ceva împotriva d-lui inginer Bejan, dar el atât s'a priceput și atât a făcut. Căminul a ieșit un fel de cetate pe dinafară, care a și rezistat destul de eroic în diferite rânduri, — și un hotel de mâna a douăzecea pe dinăuntru. D. Bejan s'a inspirat la împărțeala camerelor din faimosul său hotel de peste drum. Toate lipsurile încercam noi să le mai corectăm pe ici pe colea.

Intr'o zi, ce-i trece prin gând lui Silaghi, pune mâna pe un ciocan și o daltă și se pregătește a găuri un zid. Eu trec pe lângă dânsul și zic:

— Ce faci măi Silaghi?

— Fac găuri în zid, voiu pune niște traverse de fer, voiu turna apoi un planșeu de beton și fac o odaie pentru dușuri.

— Bine, dar cu ce ai să faci toate astea, nu ai nici fer, nici ciment, nimic.

— Am să fac, zice el îmbufnat, ce te privește pe tine. Ia treci și tu și-mi ajută.

— Nici nu mă gândesc să muncesc degeaba.

— Ba ai să vii căci eu sunt directorul căminului pus de Căpitan.

— Fii secret bălatule...

Mă urc pe schelă în sus la camera mea. Era o zi caldă de începutul lui Iunie. Teii din fața căminului erau în floare. Un miros îmbătător umplea odaia mea. Inăuntru răcoare și cum era și după masă, o moleșeală mă cuprinse. Hulubii gungureau, nici o adiere de vânt nu turbura pacea din ziua aceia. Iau civilul. Il deschid la întâmplare cu gândul că de acolo are să mă întrebe. Citesc vreo trei rânduri și adorm. Nici nu mă apucă bine somnul și niște lovituri surde încep să cutremure clădirea. Sar din pat și ies până pe sală.

— Măi Silaghi, nu e păcat să-mi strici bunătatea de somn pe degeaba? Măcar de aș ști că ai să faci ceva!

El face pe supăratul și bate de zor. Mai încerc să ațipesc puțin, văd că nu-i rost. Iau un țol, civilul, și mă sui în turnul căminului făcând exerciții de echilibru pe bârne. Aștern covorul, mă așez și de ciudă, ca să-i fac necaz lui Silaghi, îi strig de sus:

— Bate până nu vei mai putea, că tot nimic nu ai să faci!

Răsfoesc alene cartea, mă mai uit prinprejur. Iașul de sus se vede admirabil; Valea Bahluiului, Galata, Cetățuia, pădurile dela Bârnova în zare. Am uitat de carte. E așa de frumos și civilul e atât de urâcios, filiațiunea, condițiile peremptorii ale căsătoriei, mobile, imobile, prescripțiile de tot felul.

Stau rezemat de bârnă și mă uit cu nesaț. Tot uitându-mă așa, ceasul trece. Aud jos vocea Căpitanului. Il văd pe Căpitan că se întunecă la față. Vine în dreptul meu, ridică în sus capul și-mi zice:

— Dă-te jos!

Eu care am văzut cum stă cazul și mă gândeam că până la mine cam greu să se suie, încep a mă apăra și a zice că nu sunt vinovat. Căpitanul foc s'a făcut că nu-l ascult să mă dau jos, strigă la mine, eu de sus îi răspund:

— Nu sunt vinovat, Căpitane...

Nu aveam prea mare poftă să mă dau jos, — la început, înainte de a se fi înfuriat, poate aș fi făcut-o. Acuma era prea târziu. Căpitanul se învârtea jos înciudat, — eu liniștit la vreo 15 metri deasupra, nici nu mă gândeam.

Căpitanul pleacă la vale. Cu mare precauțiune mă dau jos. Silaghi s'a lăsat și el păgubaș. In cămin e liniște. Jos în stradă Căpitanul vorbește cu Banea. S'a potolit. Scot capul pe ușa cea mare dela intrare. Banea mă vede și zâmbește. Căpitanul se întoarce și râde și el...

— Bine mă Neculai...

Vorba lui e dulce și prietenoasă. M'am muiat de tot. Dacă m'ar bate aș fi bucuros. Vin aproape cu lacrimi în ochi.

— Căpitane.

Și el a înțeles că eram tânăr, fără minte, zburdalnic și că în sufletul meu nu a fost o împotrivire din răutate.

Câteva cuvinte bune. Mi-e atât de rușine că aș fi în stare să intru în pământ. De atunci nu i-am mai greșit. Am mai făcut eu pozne multe, dar să nu ascult de vorba lui, basta. Și acum, după atâția ani, când Căpitanul pomenește de întâmplarea de atunci, râd și eu, dar în suflet tot simt aceiaș senzație de rușine și în urechi îmi sună cuvintele „Bine mă Neculai", spuse dulce, cu o voce atât de bună.

Neculai Totu

VIAȚA POLITICĂ

Aviația italiană

Performanțele avioanelor italiene sunt fără precedent

Recordul de viteză. Rularea avioanelor grele

Atât aviatorii cât și tehnicienii aeronauticii italiene, nu cunosc repaus. Se pare că prin obișnuință, uită imediat victoriile dobândite, pentru a porni spre alte cuceriri. Aviația fascistă a reușit să dea în ultimul timp performanțe fără precedent. Recordurile mondiale cucerite de ea față de toate națiunile, sunt în număr de zece. Bine înțeles, acestor recorduri cari n'au un caracter pur teoretic sau sportiv, s'au utilizat aparate construite în serie și nu special, ci de realizări practice imediate, obținute cu aparate de serie.

Aceasta înseamnă că ceia ce poate să realizeze un aparat luat din totalitatea aparatelor victorioase poate să realizeze la fel și oricare alt aparat, aparținând aceluiași tip.

RECORDUL DE VITEZĂ

Iată acum cronica minunatelor succese ale aviației fasciste.

La 1 Aprilie anul trecut, orele 8 și 20 dimineața, tânărul pilot, ing. Furio Niclot, urcă în bordul unui monoplan „Breda 88" pentru a încerca învingerea recordului de viteză pe 100 km. Circuitul este realizat dealungul coastei Mediteranei între Fiumicino și Anzio, la viteza de 517,850 km. pe oră. Recordul precedent era deținut de francezul Maurice Arnaux și el a fost depășit cu 41,520 km. pe oră.

In acest timp, francezul Delmotte, deținea încă recordul de viteză pe 1000 km. câștigat cu un monoplan de curse Caudron. La 10 Aprilie, același Niclot urcă în carlinga minunatului său aparat „Breda 88" și cu tot timpul ploios și vânt puternic, el atinge pe un parcurs de 1000 km. o viteză medie de 475 km. pe oră, bătând recordul precedent al lui Delmotte cu 25 km. pe oră.

Avioanele grele, în rândul lor, desemnează un cucerit locul de onoare: la 15 Aprilie, un hydroavion militar trimotor „Cant Z. 508" pleacă dela Monfalcone, cu o încărcătură utilă de 10 tone, fiind pilotat de Mario Stoppani, mare colecționar de diverse recorduri. Zece tone de încărcătură utilă înseamnă, în timp de războiu, transportul imediat al unei cantități enorme de materiale sau alimente iar cu mici modificări transportul a 80 soldați cu tot echipamentul necesar. Dacă la aceste 10 tone adăugăm benzina, plus greutatea aparatului se ajunge la o greutate totală de 20,700 kg. Această formidabilă masă a atins altitudinea de 4.865 m. Și aceasta nouă victorie a fost câștigată tot cu un aparat de serie.

Pentru a vedea marile calități ale aviației italiene, este suficient ca acest mare record să-l punem alături de vechiul record deținut de americani în 1934, cu un aparat patru motor, având la bord 7533 kgr. și care a atins abia 2000 m.

Este mai interesantă însă comparația cu „tentativele" reușite. La 8 Dec. 1936 piloții sovietici Rinbelik și Hinski au atins cu o încărcătură de 10 tone altitudinea de 1942 m. pe un hydroavion „Ant 22" cu șase motoare, având fiecare 800 cai putere, în timp ce aparatul trimotor italian avea 836 cai fiecare. Recordul italian, al avioanelor grele, este un rezultat al technicei aviației fasciste ce nu mai are nevoie de multe comentarii.

ȘI ALTE RECORDURI

Remarcăm mai departe, la 6 Mai un aparat amfibiu „Macchi M. C. 94" care bate recordul internațional de viteză pe 1000 și 2000 km., cu o medie respectivă de 256,510 km. pe oră. Recordul precedent era deținut de americani cu un aparat „Sikorsky, S. 29" cu media de 160,854 km.

La 7 Mai, locot. colonel Mario Pezzi realizează pentru Italia recordul absolut de înălțime, atingând 15.655 m. cu un biplan „Caproni 161", având und motor „Piaggio P. XI R. C. 72". De remarcat că tot materialul este strict italian. Thermometrul lui Pezzi a marcat la acea altitudine 54 grade sub zero.

Am putea urma mai departe cu seria recordurilor dar credem că e suficient pentru cititorii noștri, pentru a-și face o idee destul de clară asupra marelor realizări în domeniul aviației, realizări ce clasifică Italia printre primele națiuni.

Toate aceste performanțe, toate aceste recorduri, nu sunt decât un efect al disciplinei fasciste, datorită spiritului de muncă și responsabilitate. Sunt opera geniului latin, dinamizat de noua Italie a Ducelui.

Teodor Tăzlăuanu

M. S. Regele Carol II călătorește strict incognito în Anglia

LONDRA 20 (Rador). — Agenția „Reuter" comunică: Respectând dorința M. S. Regelui Carol II al României de a călători în strict incognito, s'au luat măsuri să nu se destăinuească ora sosirii Suveranului la Londra, evitându-se astfel afluența mulțimii la gara Victoria. Ziariștii și reporterii fotografi n'au fost nici ei admiși pe peron.

Dată fiind natura strict privată a vizitei, n'a fost primire oficială la gară.

Succesul „Frontului Românesc" în jud. Bihor

ORADEA, 20. — Astăzi au avut loc alegerile județene în Bihor.

Alegători înscriși 48.567

Voturi exprimate 47.883

Au obținut în 42 din 45 de secții:

FRONTUL ROMANESC 14.362

Liberalii 15.368

Național-creștinii 1.847

Liberalii georgiști 1.948

Argetoianiștii 1.251

Național țărăniștii 10.653 voturi.

Sosirea d-lui ministru V. Antonescu în Capitală

In prezența d-lui ministru al Afacerilor Străine, Victor Antonescu, a avut loc Duminică 19 Iulie, în orașul T. Măgurele inaugurarea Catedralei restaurate, Stadionului și a palatului Camerei de Agricultură, opere datorite mai ales grijei ce-o poartă d. ministru Victor Antonescu capitalei Teleormanului.

După aceste inaugurări, d. Antonescu a plecat la moșia d-sale din Vităneşti, jud. Teleorman.

Astăzi, d. ministru V. Antonescu a sosit în Capitală pentru a lua parte la consiliul de miniștri care se va ține în cursul acestei săptămâni.

D. VICTOR ANTONESCU

D. general Sichitiu la Metz

METZ, 20 (Rador). — Generalul Sichitiu, șeful marelui stat major român, și generalul Nedici, șeful marelui stat major jugoslav, au asistat la defilarea trupelor din garnizoana Metz.

Cei doi generali au plecat apoi să viziteze sectorul fortificat Lauter fiind conduși de generalul Colson, membru în consiliul superior de război.

Pelerinajul cavalerilor ordinului „Mihai Viteazul" la mormântul Regelui Ferdinand

CURTEA DE ARGEȘ, 20. — Un deceniu a trecut dela moartea regelui Ferdinand cel loial.

Cavalerii ordinului Mihai Viteazul, urmând tradiția hotărîtă în 1927, au venit anul acesta să prăznuiască în ziua de Sf. Ilie, memoria marelui defunct, și să depună la mormântul întemeietorului acestui ordin, omagiul lor de recunoștință.

In schimburi de câte patru, cavalerii sosiți înainte de ora 4 seara, în ziua de 19 Iulie, au început privegherea la mormânt, după programul stabilit.

Schimburile s'au succedat până la ora 2,15 noaptea, când s'a oficiat un trist axion la mormântul regelui Ferdinand, de către arhimandritul Justin Șerbănescu, cavalerii ordinului, în prezența tuturor cavalerilor strânși în jurul mormântului.

La ora 2,15, în clipa când și-a dat sfârșit Marele Rege, d. general Rujinski a pronunțat solemn: „Douăzeci Iulie 1927, ora 2,15", iar muzica reg. 4 Argeș a intonat imnul eroului necunoscut și marșul funebru de Chopin, în timp ce compania cu drapelul a regimentului de infanterie Regele Ferdinand din Pitești, a dat onorurile.

Schimburile au continuat apoi până la ora 12 a zilei următoare, 20 Iulie, când toți cavalerii, conduși pe programul stabilit, au asistat la slujba religioasă urmată de parastas, la mormântul regesc, oficiat de Prea Sfinția Sa Episcopul Grigore, înconjurat de preoții catedralei.

Au asistat și autoritățile civile și militare din localitate.

Compania de gardă și muzica au dat onorurile, iar cavalerii au depus coroane de flori naturale la mormântul regesc.

La această solemnitate a mai luat parte și filiala din Ploești a soc. „Mărășești" și străjerii din loc.

Printre cavalerii notăm: d. general Rujinski, Popescu-Sanitaru, Antonescu, Marcel Olteanu, Ion Mihalache și alții.

Seara cu trenul de 18,25, cavalerii au plecat spre București.

O delegație cu drapel a Soc. „Mărășești" la pelerinajul la parastasul Regelui Ferdinand

Clandestin prin Bulgaria

I

Există în Europa o țară în care trandafirii cresc din abundență, o țară în care orice petec de pământ este stropit din belșug cu sudoare și cu sânge.

Această țară se numește Bulgaria.

Cunoaștem Bulgaria, țara tutunului a „rosinol"-ului și a asasinatelor politice, dar numai pe aceasta.

Ca să pot înfățișa cititorilor noștri Bulgaria, țara careia i-am dat independența, țara de unde nu de puține ori ne veneau și vin, gloanțe asasine pentru bravii noștri coloniști macedoneni, — am riscat 15 zile de libertate, atâta cât e de ajuns spre a-ți ispăși „crima" de a trece clandestin granița Bulgariei.

A trebuit să trec clandestin această graniță, din cauza unei vechi simpatii pe care o purtam, mișcării de independență a Macedoniei și a conducătorului ei Ivan Mihailov.

A simpatiza cauza macedoneană, era o crimă în timpul guvernării masonice a lui Kimon Ghiorghiev, crimă care te trimetea fie în închisoare, fie peste graniță.

Fiind oprit de a vizita Bulgaria în mod legal, nu mă pot opri de a o vizita ilegal, mai ales că acolo mi-au rămas prieteni, rude, și în special, *camarazii de credință*.

Cu viza în regulă, drumul cel mai scurt spre Sofia e prin ruta Ramadan-Rusciuc, Goma-Orea o liză, dar „clandestin" riscul de a trece Dunărea fiind prea mare am trecut pe aceiaș rută ca și comitagii bulgari, însă în sens invers, pe la vama „Cuculin.

SPRE SOFIA

Personalul de dimineață mă duce spre Bazargic, unde mă așteptau doi coloniști, cunoscători ai graniței și ai cauzei pentru care-mi riscam libertatea.

Acești coloniști, trimiși aci în pusta Dobrogei de soarta vitregă dar în special de dușmănia bulgărească făcuseră ca și mine parte din cei care credeau în independența Macedoniei. Fuseseră bogați celinci, stăpâni a trei munți din lanțul Rodopilor și ne cunoșteam din trecutul mai puțin îngrijorător.

Căruța trasă de doi cai mici, dobrogeni ne duce prin șoselele prăfuite spre graniță. In noaptea care se lăsase de mult, nici unul nu are chef de vorbă.

S'or fi gândit la munții lor, la turmele lor, la izvoarele cu apă cristalină ale Macedoniei, pe care o părăsiseră nu de mult. Din când în când cel mai bătrân îmi dă câte o povață

— „Dacă te somează, stai" — să nu pățești ca bietul Vangheli, pe care l-au împușcat Bulgarii pe când venea în „Țară".

Trecem prin satul Caramurat în miez de noapte. In preajma satului Serdimend, cobor.

Mă despart de ei, nu fără emoții, și fără a primi binecuvântarea *„Dumnidzăs-ti aveaghie!*

Străbat, nu fără greutate, cele patru șiruri de grăniceri și cei doi kilometri de graniță și-n zori de zi într'o căruță luată din satul Lătarobulgăresc Sozular-Kar plec spre Varna.

VARNA

Un oraș cu o populație de 80.000 locuitori, în majoritate Bulgari și Greci, cu o plaje mare și frumoasă, vizitată de peste 50.000 vizitatori dintre care o mare parte străini, Varna se poate mândri cu denumirea de „țarițata na Cernoto more (regina Mării Negre).

Din gara nouă cu trenul „Convențional" plec spre Sofia ținta călătoriei mele.

Un tren relativ *„confortabil"* arhiplin, pornește după amiază, lăsându-mă la Sofia în miezul nopții.

Paul Cojocaru

In numărul de mâine: *Bulgaria sub regimurile democratice. Mișcările revoluționare.*

Primejdia Francmasoneriei

Magistratura este contaminată de masonism

O scrisoare senzațională a d-lui Luca Brânză, decanul baroului avocaților creștini din Chișinău.

XI

CHIȘINAU. — Din cele zece reportagii apărute, s'a văzut cari sunt acțiunile subversive ale Francmasoneriei și prin ce mijloace au putut fi captați o sumedenie de oameni de perfectă bună credință. Ați înțeles, iubiți cititori, că toată «farmazoneria» asta este o MARE MINCIUNA JIDOVEASCA.

Acum, când v'ați dat seama ce doză de HIPOCRIZIE stă la baza acestei forțe oculte, vă înfățișez situația magistraturii din Capitala Basarabiei care, datorită unor masoni DE BUNA CREDINTA — nu NAIVI! — a fost contaminată de masonism.

Ați citit scrisoarea ilustrului magistrat, d. V. P., consilier la Curtea de Apel din Chișinău, care a fost publicată în cel de al 7-lea reportagiu, în care, printre altele, se spune categoric:

«Magistrații nu au dreptul din punct de vedere legal să facă parte din asemenea asociații, căci art. 127 din legea pentru organizarea judecătorească nu le permite să facă parte decât din comitetele societăților culturale... Magistratul trebue să rămână numai magistrat și deasupra tuturor... Din punct de vedere moral, unui magistrat îi este și mai puțin îngăduit să fie francmason, căci își pierde independența morală, consimțind să se supună unor forțe oculte, care la un moment dat îl pot transforma într'o simplă unealtă».

Și totuși, spre marele nostru regret, trebuie să spunem răspicat:

D. LUCA BRANZA

foarte mulți magistrați din Chișinău — nu știm care este situația în alte părți ale țării!! — au fost atrași în lojile fracmasonice, «consimțind să se supună unor forțe oculte»!

Trist, extrem de trist, dar adevărat!

SCRISOAREA D-LUI LUCA BRANZA

In privința aceasta, iată ce scrie d. Luca Brânză, unul dintre puținii oameni de caracter din Basarabia, care, fără a ține seamă de enormele sacrificii materiale luptă zi de zi în tranșeele naționalismului adevărat.

Mai întâi o explicație: francmasonii, pezevenchi așa cum îi cunoaște cine vrea să-i cunoască, au lansat svonul că și CONU LUCA este francmason, fapt care m'a determinat să-i scriu și d-sale — deși îl cunoșteam personal și nu numai odată mi-a vorbit despre primejdia francmasoneriei — spre a obține o punere la punct).

Urmează scrisoarea:

«Mult stimate domnule Florescu, am primit scrisoare d-tale de la 3 Iunie crt. și întâmplarea face să-ți răspund din aceleași: «tranșee antimasonice», căci și eu, ca și d-ta, lupt fără încetare ca să descopăr și să înlătur, pe cât îmi este cu putință, pe francmasoni din viața noastră socială. Iar lucrul acesta îl fac nu de o zi-două, ci cam de când a început să se încuibe masoneria mai rău în Chișinău, de pela 1922-1923.

Prin urmare este clar că n'am putut să fiu mason, că nu se poate să fiu mason și că este exclus să mai fim mason de acum înainte.

In lupta mea contra masoneriei am descoperit o sumedenie de magistrați, avocați și profesori. Ba chiar și militari și, ceea ce ar părea de necrezut — și preoți. Nu vorbesc de funcționarii administrativi, căci cu aceștia având mai puțin contact, nu m'am interesat de ei așa de mult.

CUM SE DEMASCA MASONII

M'am deprins să-i descoper foarte ușor. Cunoscuții de ai mei, unii prieteni, iar alții chiar dintre aceia pe cari eu i-am creat și cari mie îmi datorează situația bună pe care o au astăzi, brusc și-au schimbat atitudinea față de mine.

Au început să fie tăcuți și rezervați. De unde mai înainte discutam deschis o mulțime de chestiuni, dar mai cu seamă cea națională și jidănească, constatând împreună progresul jidovesc în Basarabia și decăderea românismului, au început să evite aceste discuțiuni, sau să răspundă în doi peri.

Am mai observat iarăși, că acești cunoscuți sau prieteni dispăreau cu toții o anumită seară pe săptămână, ca să reapară noaptea. De aici s'a deșteptat în mine bănuiala că au o organizație anumită și că acolo clocindu-se ceva, a influențat mult asupra lor.

Nu mi-a fost greu să-i descoper. Bănuind pe unul din ei că-l adăpostește chiar în casa sa, am postat într'o seară pe un prieten în fața casei cu pricina, și acolo, într'o Vineri seara, s'au perindat o sumedenie de «frați». Erau aproape toți judecătorii de Curtea de Apel din Chișinău, mulți dintre magistrații dela tribunale și judecătorii, mulți avocați, profesori de pe la toate școlile secundare din Chișinău și chiar de la școala militară, apoi câțiva militari, farmaciști și chiar foști miniștri ai Basarabiei.

Descoperindu-i, mi-a fost încă și mai ușor să-i studiez și studiindu-i pe ei, studiam francmasoneria. Numai așa m'am convins cât de periculoasă este francmasoneria și cât de puternic prinde în ghiarele sale pe cei naivi și lacomi după situații. Să fim înțeleși: cei mai mulți dintre acești masoni vânau situații.

INFLUENȚA ASUPRA JUSTIȚIEI

Pericolul pentru mine era evident. Era o prea strânsă legătură între ei și observam bine influența pe care o aveau unii asupra altora. De aceea eram convins că această influență o exercitau asupra tuturor funcționarilor unde erau încuibați masonii.

Din cauza lor n'a putut progresa nici românizarea în Basarabia și tot din cauza lor străinismul e atât de puternic între Prut și Nistru.

...Primește, stimate domnule Florescu asigurarea stimei mele și urarea sinceră de a putea încununa cu succes lupta ce ai început.

LUCA BRANZA, avocat

Chișinău, 29 Iunie 1937.

PRECIZARILE D-LUI PROCUROR GENERAL

D. Eugen Ionescu-Darzău, procuror general pe lângă Curtea de Apel din Chișinău — un foarte bun român: activează de 20 de ani și pe tărâmul cultural, fiind conducătorul efectiv al Fundațiilor Regale din Basarabia, — primind scrisoarea mea, m'a invitat la parchetul general și, între altele, mi-a comunicat: «In anul 1929 am intrat în loja lui Ștefan Gheorghiade, loja «Bogdan P. Hasdeu». Erau foarte mulți magistrați. Nu bănuiam că acolo ar fi ceva subversiv. Era și un polițist în lojă, Elefterie Dumitriu (șeful poliției judiciare din Chișinău N.R.), deci nu putea fi vorba de ceva rău. Când însă a venit d. Sadoveanu și ne-a ținut o conferință despre inițierea egiptenilor, mi-am dat seama că această lojă are dedesupturi nebănuite. M'am retras din lojă. Atunci s'au retras și alți magistrați. Unii însă au rămas până astăzi... ăia cu tendințe mai democratice (am înțeles că se făcea aluzie la alde d. Gheorghe C. Stere N. R.). Am fost indus în eroare».

Sunt convins că foarte mulți oameni de bună credință, ca d. Eugen Ionescu-Darzău, au căzut în mrejele acestei forțe oculte. Dar mai știu un lucru: toți aceia ce s'au văzut păcăliți, după un an sau doi, s'au retras din hrubă; ceilalți, cărora masoneria le aduce avansări peste avansări și onoruri peste onoruri, au rămas în lojă și continuă a sluji forțelor oculte.»

Așa dar au mai rămas în loje: vanitoșii și escrocii. Naivii — adică românașii ăia de bună credință — au aruncat șorțurile pe foc, l'au blestemat (și încă îl vor blestema mult) pe Mihail Sadoveanu, pentrucă l-a indus în eroare, și conștienți că s'au întors din rătăcire... au trecut în adormire.

Acum o întrebare:

Cine are oare curajul să curățe magistratura de francmasoni!? Răspundem tot noi: ***nimeni nu se va atinge de «arhanghelii» lui Lucifer.***

Sergiu Florescu

MAINE: ***Acțiunea masonului Mihail Sadoveanu.***

Atentatul contra Colonelului Koc a fost pus la cale de dușmanii statului polonez

VARȘOVIA 20 (Rador). — Ziarele poloneze anunță că nici o piesă de identitate a atentatorului care plănuia să ucidă pe colonelul Koc, n'a fost găsită asupra lui. Poliția a reușit totuși să identifice pe atentator și să stabilească căror cercuri aparținea.

COLONELUL KOC

Numeroase arestări au fost operate în Varșovia și în provincie. Toate detaliile sunt ținute secret în interesul cercetărilor, care continuă.

Un apel al «Uniunii Naționale» care cere, oricare ar fi cercurile cărora a aparținut atentatorul, aceste cercuri să fie distruse.

«Polska Zbrojna» scie că autorii atentatului trebuesc căutați printre dușmanii statului și poporului polonez.

«Gazeta Polska» este de părere că atentatul a fost pregătit de o organizație urmărind scopuri politice.

ALTE ARESTARI IN LEGATURA CU ATENTATUL

VARȘOVIA 20 (Rador). — Presa de după amiază continuă a-și arăta indignarea față de atentatul încercat contra colonelului Koc.

Atentatorul era un tânăr de 29 ani, elegant îmbrăcat. Explozia a fost atât de puternică încât degete de ale atentatorului au fost găsite la 80 de metri de locul unde s'a produs explozia. Experții afirmă că bomba trebue să fi avut cel puțin un kilogram de dinamită.

Sunt bănueli că atentatorul urmărea să îngroape bomba în apropiere de poarta vilei colonelului Koc, în așa fel încât ca să explodeze la trecerea automobilului în care se afla președintele Taberei Uniunei Naționale. Acest plan drăcesc trebuia să reușească în mod riguros grație conformației terenului, dacă bomba n'ar fi explodat prematur.

Intrucât sunt indicații precise că atentatorul avea legături și cu unele persoane din provincie, o brigadă specială de poliție cercetează și în această direcție. Ancheta este foarte înaintată și se prevăd rezultate senzaționale. Poliția este în posesia unor informații complete asupra organizației din care făcea parte atentatorul.

SPORT

14 Echipe în Divizia A!

Astă seară Comitetul Federal va decide

Unirea Tricolor şi Crişana trebuesc salvate de retrogradare şi sinucidere

Mîine Comitetul Federal va primi aplauze dacă va înfiera pe mercenarii care sabotează echipele romîneşti

Dela început, în coloanele acestei gazete, am scris sub arcada spirituală a romînismului intransigent. N'am intrat în sport cu bilet de favoare, sau cu carnet dela Federaţie. Nici nu ne-a dus de mînă cine ştie ce rubedenie de oficial. Am pătruns foarte simplu într'o pereche de bocanci şi cu o minge în braţe. De atunci şi pînă azi am cules atîtea spectacole pe retina asta oacheşe care înregistrează cu prea multă îndărătnicie gaffele şi sabotările specialiştilor, încît să ajungem la convingerea principială:

— Este timpul să romînizăm footbalul nostru pentrucă avem şi rutină şi elemente şi un carburator propriu, latin, elanul.

Apoi ni-am concentrat toată dragostea şi atenţia asupra echipelor romîneşti, acolo unde mijea în embrion miturul sportului autentic romînesc.

Aşa am descoperit pe Unirea Tricolor, o echipă modestă, cu singura ei petelitate să-şi toarne cadrele din puştanii de pe maidanele Oborului.

— Deci, în subsidiar, problema cadrelor trebue concentrată la echipele cu crescătorie proprie şi cu orice risc, la restrişte să-i adoptăm logica sentimentelor noastre romîneşti.

Am zis cu orice risc pentrucă... «Riscul s'a ivit acum cînd Unirii Tricolor şi Crişanei li se pregătesc lovituri de graţie de către cei care vor să ne distrugă naţionalizarea sportului de circumscripţii şi cozile lor de topor.

Unirea-Tricolorul — Victoria (Cluj) 5-2.

Unirea-Tricolorul — Phoenix la Baia Mare 2-0.

Unirea-Tricolorul — Franco Romînă 6-4.

Unirea-Tricolorul — Juventus 4-1.

Alte rezultate obţinute de Unirea-Tricolorul în campionat.

In 1932 s'a clasat a doua în seria respectivă a diviziei naţionale A, ceeace revine la o semifinalistă a campionatului naţional.

Unirea-Tricolorul — C.A.O. 1-0, 5-2, 2-1, 1-0, 1-2, 5-3.

Unirea-Tricolorul — Ripensia 2-3, 3-3, 3-2, 0-1.

Unirea-Tricolorul — A.M.E.F.A. 4-1, 4-0, 4-2.

Unirea-Tricolorul — Chinezul 8-1.

Unirea-Tricolorul — Universitatea 6-0, 8-0.

PALMARESUL INTERNAŢIONAL

1922 Tricolorul-Beogradsky la Bucureşti 2—1.

1927 Unirea-Tricolorul face primul său turneu în Grecia, rezultatele sunt:

Unirea Tricolorul-Ares (Salonic) 2—2.

Unirea Tricolorul-Heracles 1—0.

1928 Unirea Tricolorul-Ticha (Varna) 8—1.

1932 Unirea Tricolorul-Echipa Naţională amatoare a Austriei 1—1.

1934 Unirea Tricolorul-Waker (Viena) 4—1.

Unirea Tricolorul-Electromos 5—5.

1935 Unirea Tricolorul-Beogradsky 3—4.

Unirea Tricolorul-F. C. Wien 5—1.

Unirea Tricolorul-Racing Strasburg 2—3.

Unirea Tricolorul-F. C. Austria 1—2.

1936 Turneul în Orient:

Unirea Tricolorul-Galata Seray 1—1.

Unirea Tricolorul-Reprezentativa Constantinopolului 3—0.

Unirea Tricolorul—Varcity (Beirut) 5—2.

Unirea Tricolorul-Reprezentativa Beirutului 6—2.

Unirea Tricolorul-American University Beirut 11—4.

Unirea Tricolorul-Macabi (Tel-Aviv) 3—0.

Unirea Tricolorul-Hapoel (Haifa) 3—1.

Unirea Tricolorul-Reprezentativa Muncitorească a Palestinii 3—2.

In ţară:

Unirea Tricolorul-Galata Seray 4—1.

Unirea Tricolorul-Olympique Marseille 5—3.

Fapte şi circumstanţe

Regulamentul federal prevedea pentru campionatul în curs, că ultimile două echipe din Divizie cad şi în mod automat sînt înlocuite de campioanele celor două serii ale Diviziei B.

In speţă, Unirea Tricolor şi Crişana vor trece în Divizia B., iar Phoenix şi Sportul Studenţesc urcă în locul lor.

Nu protestăm, chiar aplaudăm cu toată sinceritatea cu care am dorit intrarea Sportului Studenţesc, această echipă de elan adolescent, cu jocul ei de aventură şi năvala de ambiţie care împinge mingia din loc. Consecvenţi însă principiului romînizării sportului, nu putem — nici chiar eminamente «sportiv» — să ne bucurăm de prezenţa Phoenixului lîngă Universitatea din Cluj şi Sportul Studenţesc şi Venus, de vreme ce acolo la Baia Mare, Phoenixmanii au minoritari cu balacul şi succesul lor e cam dubios, ca şi fleşcăiala neaşteptată a Vulturilor (Lugoj), pe care în special specialiştii» din presa ostilă sportului romînesc i-a pus la zid şi i-a batjocorit.

Dar altceva vrem noi. Ca, de vreme ce regulamentele federale sînt dictate de cutărei sau cutărei interese, să fie cu totul modificate acum, cînd OBIECTIVUL LOR A FOST ATINS.

Pentrucă LEGIUITORUL (!) a avut el în vedere că regulamentul acesta o să fie o cursă abilă pentru cel puţin o Echipă romînească aşa ca să se ducă dracului pe puştii, în Divizia ailaltă.

De ce să mai facă zile fripte Ripensiei, Chinezului, C. A. O.-ului. Că doar aşa or ajunge şi astea să mai pupe cupele.

Cînd campionatul s'a încheiat şi U. Tricolor şi Crişana au rămas repetente, toate condeele oamenilor de mare capacitate şi simţire romînească s'au ascuţit şi-au cerut «Dreptate pentru K echipele romîneşti».

Am văzut astfel un unison de simţire. Nu mai era omul venusist, clujan sau mai ştiu eu cum. Insăş conducerea Venusului s'a declarat că va face chestiune mare şi va susţine şi obţine dreptatea pentru — în definitiv — un rival de joc.

Totuş în faţa evidenţelor şi ale tuturor intereselor romîneşti hora aceasta în sprijinul echipelor în pericol, a prins laolaltă gazete de principii opuse şi oameni de preocupări cu totul altele.

Insuş d. prof. Dragoş Protopopescu, de dincolo de orice preocupare directă a răspuns la scadenţa destinului Unirii Tricolor — cu revista pe care o citiţi în pagina întîia.

Unde sunt urechile federaţiei? N'aud tumultul care bate ca ploaia furioasă pe pragul lor? Sau poate îşi pleacă înţelegerea la insinuările perfide ale iudeilor, ale fariseilor şi ale saboteurilor din sportul romînesc?

Şarja de ură şi perfidie a şobolanilor

Dar în atmosfera limpezită de cei care au luptat cu abnegaţie şi multă înfrigurare, în jurul acestei probleme, cazul Unirii Tricolor şi al Crişanei se simplificase. Opinia toată era convinsă că cele două echipe romîneşti vor fi păstrate pe vechile lor poziţii de mare cinste.

Iată însă că acum apar, în momentul cel mai calm al cazului «Unirea-Crişana» dar şi în cel mai critic, pentru că nimeni nu se mai aştepta şi pentrucă o fac în ajunul unei decizii pregătite favorabil, tot ce are mai imund presa galiţiană de specialitate. Competentele astea înrăite au început să scalde lucrurile şi să batjocorească în mod ordinar durerea firească a memoriilor. «Memorii sentimentale». A-ţi transcrie deziderate cu înseamnă atitudine lacrimogenă, ori asta nu intră în bagajul de nuanţări — absente din şcoala cefalică a şobolanului izarist.

Tiranului ăstuia i-ar trebui daţi pantalonii jos şi să primească pe bucălaţii lui obraji, toate biciele din «Dura lex...»

Tval eşec, catastrofal, trist de concludent din partea C. A. M. T.-ului?

Cum oare poate fi contestată valoarea Unirii Tricolor sau a Crişanei, cînd Ripensia, celebra babă a footbalului nostru e în plină degringoladă!

Şi acum... să vorbească UNIREA TRICOLOR cu performantele ei concludente.

REZULTATELE OBŢINUTE IN CAMPIONAT

1927 Campioana Bucureştiului.

1931 Campioana Bucureştiului.

1936 Finalişti la Cupa României.

UNDE INTERVIN «MEDICII»

Iar din afară, îţi cade în cutia poştală epistola unui doctor care pune diagnostic la sport. Totuş doctorul ar putea înţelege sportul aşa cam un profesor de limba română poate fi cel mai bun redactor sportiv. Dar epistola în chestie dovedeşte toată incompetenţa în „aera" a doctorului cât şi falsa poziţie neromânească, pe care se plasează.

Dar nimeni nu zice să judecăm lucrurile la rece. Ba cu propan să le coborîm la o temperatură de cupiar de joafă.

Fiindcă întreb presa strîmbă şi scălîmbăiată, dacă erau ameninţate să retrogradeze, Ripensia sau Chinezul sau C.A.O., ce-ar fi făcut?

Vă răspund eu.

Ar fi pornit ofensiva pe tonul cel mai tenor. Cum se poate — ar fi urlat ca — Ripensia care a fost campioană în ins. Serpilw, Chinezul, care a învins reprezentativa Abisiniei, C. A. O. care a învins reprezentativa Piticilor, — cum se poate să fie împinse în pivniţa Diviziei?

Dar aş vrea să mai ştim de ce gazeta cu prilejul (costă 2 lei) aici n'a înregistrat, aici n'a comentat defini-

Unirea Tricolor — o echipă mare

Duminicaţi cu toată atenţia şi reflectaţi asupra rezultatelor răsunătoare ale Unirii. Nu ajungeţi şi dvs. la concluzia că Unirea Tricolor este o echipă mare? De vreme ce în matchuri internaţionale a ştiut să ţină fruntea sus.

Puneţi rezultatele ei alături de ruşinosul scor de 7-1 luat de Ripensia dela Admira. Adăogaţi-le celor 4 goaluri primite de F. C. Rapid dela Ujpest şi confruntaţi cu 2—4, match pierdut la trîntă mare în faţa unui Venus îndrăcit de perspectivele victoriei sau ale înfrângerii, în momentul critic al leaderului.

Iar Crişana care de câte ori a trecut graniţa şi-a spus cuvântul cu autoritate. Chiar C.A.O. faimoasa «vieneză» a noastră a recurs la serviciile ei ca să poată face faţă turneului lor occidental.

Nu uitaţi domnilor federali că echipele acestea româneşti au fost «lucrate» de împrejurări şi de certurile interne ale conducerilor.

Că dvs. sunteţi acolo ca să apăraţi mai curând o echipă romînească decât 10 minoritare.

Pentru Unirea Tricolor

In momentul ei cel mai dramatic, cînd talente pure ale footbalului nostru latin (aşa cam cu japca dar hotărît şi călit pe o rutină bine aplicată de antrenamentul lui Steinbach) Săcitulescu, Sony, neseriosul adolescent care putea fi cel mai bun centru din ţară. Cîrjan, viclean ca o vulpe, Dincă, masiv şi tank, Traian şi Boişanu şi ceilalţi s'au văzut naufragiaţi într'o indiferenţă placidă.

Atunci au apărut d. prof. NAE IONESCU şi d. av. Vică Negulescu, primul cu o solicitudine de înaltă morală, celălalt cu bărbăţia vârstei şi au redresat tot moralul «oborenilor».

Pentrucă «Oborul» este mit care nu trebue să dispară. Mitul acesta este la rădăcina footbalului naţional.

Asta ar trebui să ştie comitetul federal.

Nouă ne trebue decizia.

Mai departe e simplu. 14 echipe în Divizia A, [illegible] mai în Anglia [illegible]

Matchurile vor fi exploatate.

Sezonul va fi mai lung.

Iată un document din cartea lui Petre Steinbach elocvent pentru conversaţiile de astă seară din comitet.

„Considerăm o greşală faptul de a lega activitatea footbalistică de anotimpuri. In special la noi climatul nu reprezintă un factor determinant. Există Duminici de iarnă mult mai potrivite pentru sport decât acelea dela începutul lui Martie şi sfârşitul lui Noembrie. Temperatura scăzută nu împiedică pe jucător să dea un randament mai mare şi nu înseamnă niciun handicap pentru condiţia lui. Dacă terenurile sunt curăţate de zăpadă şi posedă cabine încălzite, iarna este pentru jocul de football un anotimp mai bun decât vara. Jucătorul îşi pierde condiţia fizică mai repede vara decât iarna.

Deci astăseară vom avea verdictul:

Divizia A, pe 14 echipe.

Unirea Tricolor şi Crişana sînt reabilitate. Comitetul federal care va hotărî:

Preş. V. Tillea, vice-preş., d. Gabriel Marinescu, col. Davilla. Membrii: Jean Lucescu, Nedelcovici, maior Săvulescu, Căpăţînă, Stoicaru, Ioanovici, Bărbat, Fărcăşanu, Birăescu.

Ca să-i ştim şi noi.

Ion Băleanu

Se primesc anunţuri
pentru
mica publicitate

Maistru zugrav şi vopsitor
Execută tot felul de lucrări
Doritorii se vor adresa
GH. CRISTESCU, Str. Tudor-Teo. 14

„Fotocopie"
MARTIN BILINSKY
MAGAZIN CREŞTIN
Developează, măreşte, reproduce. Aparate şi articole pentru Fotografi amatori.
CALEA VICTORIEI No. 38
(Colţ cu Pasajul Majestic)
Telefon No. 434/15.

Persoana dispusă asocieze cu 40,000 lei
tipărirea unei cărţi de mare actualitate, va câştiga mult.
Adresaţi ziarul „Universul" 25 K.

Inaugurarea monumentului eroilor la Arsenalul Armatei

Eri dimineaţă a avut loc la Arsenalul armatei serbarea patronului (Sf. Ilie) şi inaugurarea monumentului ridicat în cinstea memoriei celor din arsenal, căzuţi în campania 1916—1919.

Cu acest prilej s'a oficiat un serviciu religios de către un sobor de preoţi, după care s'a inaugurat în prezenţa personalului ofiţeresc în frunte cu d. general Dumitrescu şi d. colonel Golici Cezar, comandantul arsenalului, a foştilor ofiţeri ai arsenalului, a străjerilor precum şi a unui numeros public, monumentul eroilor Arsenalului.

A ţinut o impresionantă cuvântare d. colonel comandant al regimentului, proslăvind jertfa eroilor regimentului.

ANCHETELE NOASTRE

Pentruce „şomează" abatorul de export

Posibilităţile de desfacere a cărnii vitelor noastre pe Pieţele Orientului. Concurenţa. O măsură paralizantă a Băncii Naţionale

Am arătat în articolul precedent care este exportul nostru de vite prin portul Constanţa, oferind aproape o treime din tot exportul de vite al ţării (în afară de mici contingente îndreptate spre Austria, Cehoslovacia, Ungaria, tot restul exportului de vite urmează calea apei, în Grecia, Turcia, Palestina, Egipt, Malta, Italia şi chiar Maroc şi Alger).

Şi am mai arătat că toate aceste vite sunt exportate în vederea tăerii, fapt care constitue o circumstanţă avantagioasă pentru Abatorul de Export.

Dată fiind importanţa exportului nostru de vite şi scopul pentru care sunt luate, dece nu exportăm carne?

Pe piaţa Orientului ne izbim de concurenţă, dar într'un chip aparte. concurentele noastre nu ne lovesc la preţ, ci se întrec în a facilita exportul de carne şi de vite din ţara lor, în aşa chip încât exportul nostru de carne devine mai scump, iar importul de vite din aceste ţări concurente mai eftin, pe chilogramul de carne socotit, decât carnea de vită românească, fie vie fie tăiată.

Vom cita numai două cazuri şi un exemplu:

Bulgaria, în vederea stimulării exportului său de carne, a scutit la export acest produs de orice taxă vamală, timbre şi orice alte sarcini.

Iugoslavia, prin Oficiul pentru controlul Animalelor, instituţie care facilitează mult şi exportul de vite iugoslav şi formalităţile şi taxele, în timp ce autorităţile noastre respective dorm la umbra iluziilor Abatorului de Export — încheind contracte de durată, pentru livrarea de vite pe piaţa Palestinei, ne alungă pur şi simplu depe această piaţă. Faptul se încearcă acum şi de Grecia.

Cât priveşte Italia, datorită autarhismului său luminat, încearcă o metodă şi mai radicală: să-şi facă vite în ea acasă. Astfel, începând dela 1 Mai acest an, a introdus o taxă prohibitivă, dela 60 lirete la 260 lirete de quintal, pentru importul de carne de porc.

Exemplul: în timp ce noi ne lăsăm bătuţi astfel şi îngropaţi la [illegible] Polonia care a început şi ea ca [illegible] rea mijloacelor necesare transportului exportului de carne în cârnaţi şi conserve de carne, a reuşit imediat după acest început de creiere de mijloace să exporte, în 1936 73,6 la sută din totalul exportului de porci vii, carne transformată, faţă de 8,8 la sută din acelaş total cât exportase în 1934.

Acestea deci sunt condiţiunile de inferioritate în care ne situăm singuri pe piaţa Orientului, şi în care lăsăm să moară toate posibilităţile de producţie ale abatorului de export cu toată alianţa comercială şi poziţiile interne favorabile.

Chestiunea aprovizionărilor de vase

Toate bune, se va spune, dar vasele cari vin la Constanţa, cele cari au trebuinţă de un milion kg. de carne anual, ce fac cu aprovizionările lor? De unde se aprovizionează? Au găsit o piaţă mai convenabilă?

Nu, desigur. Piaţa Constanţei a rămas, din punct de vedere al preţului cea mai avantajoasă piaţă din Marea Neagră şi Mediterană. Ce fapt face atunci ca vasele intrate în portul Constanţa — 200 pe an — să reducă la minimum şi chiar să ocolească aprovizionările lor în portul Constanţa?

Un fapt, unul singur, izvorât după cum am arătat în treacăt în primul nostru articol, din inconsecventa aplicare a principiului intervenţionist al statului pe baza căruia s'a creiat abatorul de export, dar nu i s'a asigurat şi funcţionarea în ansamblul posibilităţilor noastre economice şi cerinţelor din afară: anume deciziunea Băncii Naţionale, luată concomitent cu deschiderea abatorului de export şi par'că anume pentru paralizarea lui, de a nu mai permite aprovizionările vaselor la Constanţa decât cu valută forte.

Consecinţa acestei măsuri, cea directă, este următoarea: cele mai multe vase intrate în portul Constanţa aparţin ţărilor cu valută slabă. Comandanţii lor fiind forţaţi pentru aprovizionare, să-şi procure pe piaţa Constanţa valuta forte de care au nevoie, sunt forţaţi să plătească la Bursa neagră diferenţe de curs care, resfrângându-se în cele din urmă asupra preţului de cost al cărnii, fac ca acesta să fie urcat cu mult peste preţul de aprovizionare al aceluiaşi aliment, curent în cel mai scump port al Mediteranei.

In chipul acesta Constanţa, deşi cel mai eftin port de aprovizionare din această parte a Europei, devine cel mai scump.

Aprovizionările de vase la Constanţa nu sunt admise nici în lei româneşti, deşi, dat fiind efectuarea lor pe teritoriul românesc, în apele noastre şi ştiut fiind interesul economic ce-l avem de a promova comerţul de carne, aprovizionările acestea nu trebuesc socotite ca export.

Se ajunge, din cauza acestei măsuri a Băncii Naţionale la o situaţiune absurdă: vasele comerciale cari până aci se aprovizionau la Constanţa, se aprovizionează la Pireu cu carne din România — cu tot exportul acestei cărni până la Pireu şi cota de preţ cuvenit exportatorului român, importatorului grec, shippshandler-ului din Pireu, etc. — carnea de vită românească fiind mai eftină în vânzare la Pireu decât la Constanţa. Şi s'a mai ajuns de exemplu, ca vapoarele Companiei Poloneze de Navigaţie care au cap de linie la Contsanţa, să se aprovizioneze din Polonia, găsind mai convenabil să facă, pentru Compania lor, import din Polonia de carne şi alimente.

Nu mai vorbesc de alte greutăţi de formalitate ce se adaugă la piedica aceasta pusă în calea valorificării produselor noastre alimentare şi animale, piedici cu atât mai mari cu cât nu exportăm aceste produse în străinătate, ci vin străinii să le caute pe piaţa noastră, scutindu-ne de atâtea greutăţi de transport şi amenajări tehnice cărora nu ştiu cum le-am fi putut face faţă.

Iată dece abatorul de export şomează; iată cum intervenţionismul de stat, fără direcţie şi constanţă economică, în regimul anarhic de azi, chiar atunci când are iniţiative bune, din cauza lipsei de integrare a lor într'un plan coordonat economic un plan prin a le compromite, a le constitui capitaluri moarte, instituţiuni infirme, lăsate, pentru întreţinere, ca abatorul de export dela Constanţa, în sarcina populaţiei locale, care pentru aceasta, în actuala scumpete excesivă, plăteşte carnea mai scump, cu o cotă, pe adevăratul sau nume: de şomaj la abator, de 3 lei la kilogram!

Sever Carp

Actualităţi bucovinene

Un bulevard ondulatoriu la Cernăuţi. Culturale. Plaga şcolilor particulare

CERNAUŢI, 29. — Corespondentul nostru special s'a ocupat la timp de oarecari treburi suspecte dela primăria Cernăuţi, arătând rolul jucat de micul tiran Ştefan Scarlat, un ilariant personaj de operetă. Astăzi, vrem să spunem un cuvânt despre o formidabilă realizare edilitară a d-lui primar Dumitru Marmeliuc: pavarea bulevardului Regele Carol II. E ceva fenomenal ce-a reuşit d. D. Marmeliuc! Inchipuiţi-vă o stradă destul de largă, care prin felul cum e pavată, are aspectul unui fluviu, căci pavajul a fost atât de bine aplicat, încât face valuri. Adevărat, nimeni nu se îneacă în aceste valuri, însă — ceeace e mult mai rafinat — trecătorii riscă să-şi frângă gâtul la fiecare pas. *Gurile rele spun că opera aceasta se datoreşte societăţii, căreia i s'au dat în antrepriză lucrările. In orice caz, regretăm că, la «Luna Cernăuţilor», vizitatorii n'au fost ghidaţi spre acest bulevard, pentru a admira aria semiramidică a d-lui Mitică Marmeliuc, mâncătorul de naţionalişti şi amicul până la sânge al d-lor prof. Gh. Vântu şi deputat Aurel Morariu.*

Culturale

Deşi vacanţe, revista «Insemnări Sociologice» a d-lui profesor TRAIAN BRAILEANU apare regulat sub priceputa administraţie a d-lui Dr. Const. Zoppa.

Ultimul număr are colaborarea interesantă şi bogată a d-lor prof. André Jouissain, Dumitru Cristian Amzăr, Ion Turcan, Ing. Ion Gogan şi T. Pignatelli.

D. prof. TRAIAN BRAILEANU scrie despre «Tehnica politicei legionare», un studiu bine venit, de o mare importanţă.

«Iconar», continuă deasemenea să apară la timp cu colaborarea d-lor Borbu Slusanschi, George Macrin, Ionel Negură, George Drumur, Vasile I. Posteucă, Gh. Antonovici etc., etc.

«Făt-Frumos», revista deosebit de frumoasă a d-lui prof. Leca Morariu aduce mai ales semnăturile d-lor I. E. Torouţiu şi Petru Iroaie.

«Revista de Pedagogie», condusă de d. prof. Const. Narly, îmbogăţeşte literatura de specialitate cu numele d-lor profesori Sil. Găină, Gr. Raţiu, Em. Topa, Abageriu etc.

O operă importantă, datorită unui intelectual cernăuţean, e lucrarea de istorie bisericească a Românilor, a cărui publicare a început-o de curând autorul ei, d. prof univ. Dr. Simeon Reli.

Se pare că, în curând, alţi doi profesori dela Facultatea de Teologie, savanţii Dr. Val. Şesan şi Dr. Vasile Loichiţă, îşi vor pune la punct îndelung aşteptatele lor opere.

Mai credem că ar fi frumos ca urmaşul regretatului profesor Domiţian Spânu dela catedra de Teologie morală să publice manuscrisele rămase dela fostul titular.

Şi, deocamdată, îl aşteptăm la lucru pe tânărul nostru coleg dr. Milan Pavel Şesan, care va trebui să nu înşele speranţele puse în d-sa când a ocupat catedra de istorie bisericească universală, unde mulţi îl vedeau pe d. Dr. Zugrav din Rădăuţi.

Tot la «Culturale», vom menţiona activitatea d-lor ingineri Gogan şi Schally, dela atelierele c. f. r., unde, odinioară, dominau comunismul şi social-democraţia, iar astăzi, bunul simţ românesc.

OPERA ROMANEASCA IN BUCOVINA

Un grup de profesori dela conservator, în frunte cu d. director G. Onciul şi cu d. Halip, militează pentru înfiinţarea unei opere româneşti la Cernăuţi. Elemente artistice sunt — şi încă de prima mână. Astfel: d-na Aurora Brăescu, o admirabilă soprană, d-şoara Vera Mora (K. Şesan), care obţine mari succese pe scenele operelor din Cehoslovacia, d-na Octavia Lupu-Morariu, o distinsă cântăreaţă, mult apreciată în Bucovina, d. Eusebiu Saghin, un bun tenor liric, şi mulţi alţii, îndeosebi elemente tinere. Pentru orchestră, ar fi indicaţi ca dirijori d-nii: prof. Tiţiţă Tarnavschi şi G. Onciul, iar pentru cor d-nii Liviu Rusu şi George Drumur.

Repertoriul ar urma să fie alcătuit întâi din opere mai uşoare de executat, ca: «Paiaţe», «Cavaleria Rusticană», «Gianni Schicht», «Tosca», etc., — pentru a se trece, apoi, la: «Tannhäuser», «Năpasta», «Noaptea furtunoasă», etc.

Dificultatea cea mare, însă, e obţinerea sălii Teatrului Naţional, unde başbuzuceşte un necunoscut, care refuză Românilor gratuitatea — cazul d-lui Th. Păunescu — însă nu şi unui «chipnotizator» galiţian.

Să sperăm, totuşi, că, până la sfârşit, d. primar D. Marmeliuc — care trece de foarte cultural — va înţelege să sprijinească această frumoasă iniţiativă.

PLAGA SCOALELOR PARTICULARE

O mare plagă pentru Cernăuţi sunt şcolile particulare. A arătat-o, altădată, şi d. prof. Dragoş Protopopescu, directorul nostru. Ele sunt conduse aproape exclusiv de jidovi şi prezintă o sfidare odioasă elementului românesc din Bucovina.

Inspectoratul şcolar din Cernăuţi ştie cari sunt respectivele instituţii. Să le desfiinţeze fără întârziere. De altfel, vom trebui să revenim, la toamnă, cu date senzaţionale.

Instalarea d-lui Gen. Mihail Ionescu ca preşedinte al consiliului de administraţie al C.F.R.-ului

Azi dimineaţă a avut loc, la direcţia generală C F R, instalarea d-lui G-ral de divizie şi Inspector de armată, Mihail Ionescu în postul de preşedinte al consiliului de administraţie CFR şi a d-lui I. Marian, ca membru în consiliul de administraţie.

In acest scop au fost convocaţi toţi membrii consiliului de administraţie care a fost prezidat de d. Richard Franasovici, ministrul comunicaţiilor.

D-sa, după ce dă citire decretului regal, recomandă consiliului pe d. G-ral Mih. Ionescu, spre a fi ales ca preşedinte al consiliului de administraţie.

Apoi se trece la vot şi este ales cu unanimitate.

Discursurile d-lor Richard Franasovici şi g-ral Mihail Ionescu, vor apare în numărul de mâine.

CITIŢI în fiecare lună
„LUMEA NOUĂ"
Director M. MANOILESCU
singura revistă de studii precise şi complete asupra ţării noastre înnoite, asupra României tinere, de mâine.

Vizita tineretului polonez la Iaşi

In zilele de 24 şi 25 Iulie vor sosi la Iaşi două detaşamente de sokoli polonezi. Aceştia întorc vizita tineretului român ce a fost în Polonia.

Sokolii polonezi au mai fost în ţara noastră şi anul trecut când au avut tabere la mare. Vor vizita împrejurimile şi monumentele Iaşului.

Autorităţile au făcut din timp pregătirile necesare pentru primirea şi încartiruirea oaspeţilor.

„Proporţionalitatea" evreilor în meserii, funcţiunile particulare şi în clasele muncitoreşti

— Peste 30.000 jidani sunt plasaţi în locurile românilor —

— O statistică concludentă a Camerei de muncă —

— Muncitorii români sunt neîndreptăţiţi —

Problema pericolului evreiesc constitue astăzi o preocupare de căpetenie, atât pentru conducătorii asociaţiilor profesionale cât şi pentru guvernanţi. Liniştea ţării şi prosperarea elementului românesc, depind — în mare măsură — de rezolvarea acestei probleme.

Acţiunile antisemite nu mai sunt considerate ca pornite din aţâţări demagogice de entuziasmul tinereţii. Aceste acţiuni izvorăsc dintr'un instinct primar, acela de conservare a naţiei.

Se recunoaşte unanim — până şi de către acei rezervaţi democraţi, cari până mai ieri, erau ori inconştienţi în solda intereselor jidoveşti, ori erau atât de miopi, încât nu vedeau realitatea — că, a sosit momentul soluţionării penetraţiunei evreieşti, în toate ramurile de activitate, din ţara noastră.

Evreii n'au acaparat numai finanţele, comerţul şi industria; Evreii nu prezintă un pericol numai pentru advocaţi, pentru medici şi pentru arhitecţi; nu există astăzi domenii de activitate, unde să nu întâlnim jidani. Dar nu numai să întâlnim, ci constatăm că proporţional depăşesc elementul românesc, constituind un pericol care nu trebue neglijat.

Finanţa evreiască tutelează astăzi întreaga noastră viaţă economică. Presa din România este dirijată şi poartă pecetea spiritualităţii semite. Literatura noastră este iudaizată. Şi de câţiva ani, răspunzând unei comenzi a Kominternului, jidanii au «răsturnat» în favoarea lor, bineînţeles, proporţionalitatea în meserii, în funcţiunile particulare şi în clasele muncitoreşti.

Vom insista mai mult, în cadrul acestui reportaj, asupra pericolului ce-l prezintă numărul disproporţional al evreilor în categoriile muncitoreşti.

„Proporţionalitatea" evreilor în funcţiunile particulare

Pentru a fi obiectivi, vom utiliza statisticile întocmite de Camera de muncă din Bucureşti — statistici cari sunt destul de concludente.

La începutul anului, totalul membrilor Camerelor de muncă, cotizanţi, se ridică la 772761. Dintre aceştia sunt funcţionari, în diferite instituţii particulare, 74.179 români de origină etnică.

Calculând în procente, românii reprezintă în funcţiunile particulare 9.67 la sută.

Proporţional, numărul funcţionarilor evrei în întreprinderile particulare este de trei ori mai mare decât al românilor.

Intr'adevăr, funcţionarii particulari evrei sunt în număr de 11.500, reprezentând un procent de 1.47 la sută. Ţinând seama de statisticile recensământului general din 1930, populaţia românească este de 13 milioane 600.000 locuitori. Dacă la această populaţie de 13.600.000 avem 74.179 funcţionari particulari români, evreii ar trebui să aibă, menţinând proporţia, nu 11.590 funcţionari particulari, ci numai 3863, deci un procent de 0.50 la sută, în loc de 1.47 la sută cât reprezintă acum.

Surplusul proporţional de 7.727 funcţionari evrei, reprezintă tot atâtea salarii cari pe bună dreptate, ar putea reveni românilor.

In ce priveşte infiltraţiunea jidanilor printre muncitori, printre lucrătorii cotizanţi la Camerele de muncă, statisticile iarăşi sunt evidente, arătând că nici la această categorie evreii nu respectă proporţionalitatea»!

Intr'adevăr, lucrătorii evrei depăşesc «proporţionalitatea» cu 7720 lucrători.

Lucrătorii evrei reprezintă astăzi un procent de 2.8% adică 23.181, pe când dacă li s'ar aplica raportul dintre lucrătorii români şi populaţia românească, ar trebui să reprezinte numai 15.454, adecă 1.9%.

Surplusul de 7720 lucrători evrei, îşi are însă, explicaţia lui în rândurile muncitorilor: *Aceşti 7720 «lucrători» evrei, reprezintă tocmai numărul agenţilor şi agitatorilor comunişti, cari caută prin toate mijloacele, să «convingă» pe muncitori la acţiuni de dezordine, la greve, dar mai ales să-i determine a activa pentru instaurarea regimului comunist.*

ACAPARAREA MESERIILOR

Aceiaşi «proporţionalitate» în favoarea jidanilor, o găsim şi în ce priveşte meseriaşii.

Meseriaşii români, înscrişi la Camerele de muncă reprezintă un procent de 23.9%, adică nu număr de 185.448.

Meseriaşii evrei reprezintă un procent de 2.4%, adică un număr de 19.317.

Proporţional cu populaţia evreiască şi ţinând seama de raportul ce există între populaţia românească şi numărul meseriaşilor români, meseriaşii evrei ar trebui să reprezinte deabea 1.26% (în loc de 2.4%), adică 9736, în loc de 19.317 meseriaşi evrei, câţi avem astăzi în ţară.

Şi la această categorie, se observă, deci, aceiaşi tendinţă de acaparare, de penetraţiune, căci diferenţa în plus de 9581 meseriaşi evrei, faţă de proporţia meseriaşilor români, înseamnă o *diferenţă simţită*, în detrimentul intereselor naţionale ale breslaşilor români.

NEINDREPTAŢIREA MUNCITORILOR ROMANI

Toate aceste surplusuri de «proporţionalitate», ce se ridică la un total de 35.028 evrei, în categoriile muncitoreşti, la care trebuie să se mai adauge încă peste 5000 evrei de cetăţenie străină, meseriaşi, funcţionari particulari sau lucrători «specialişti» — sunt în detrimentul muncitorului român.

Cu alte cuvinte, înseamnă că peste 30,000 jidani, sunt plasaţi în locurile ce s'ar cuveni românilor.

In afară de această neîndreptăţire a muncitorilor români — cari nu îşi găsesc plasament — trebuie să evidenţiem şi un alt fapt, care cere luare aminte: prezenţa evreilor, în proporţiile ce le-am arătat, în rândurile categoriei de muncitori, semnalează pericolul comunist.

Să fim atenţi! Să fim de veghe!

Nicolae V. Ilieşiu

La 25 Iulie vor fi scoase din circulaţie monetele vechi de 100 lei

Consiliul de miniştri în şedinţa sa din 19 Iulie 1937, luând în discuţiune, referatul No. 119434 din 1937, al d-lui ministru de finanţe pe care îl aprobă în totul, a dat următorul jurnal:

ART. 1. — Monetele de 100 lei, din argint quaternar, încetează de a mai avea putere circulatorie între particulari, începând cu data de 25 Iulie 1937, inclusiv.

După această dată, vor putea fi date în plata impozitelor la administraţiile financiare şi percepţiile fiscale şi vor putea fi preschimbate la casieriile Băncii Naţionale, în schimbul altor monete divizionare.

ART. 2. — Termenul până la care se pot primi impozitele şi preschimba la Banca Naţională monetele de 100 de lei argint quaternar, va expira la 25 Octombrie 1937 inclusiv, dela care dată puterea de plată a monetelor de argint, încetează complect.

ART. 3. — D. ministru al finanţelor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului jurnal.

Convocarea consiliului economic al Micii Inţelegeri

Consiliul economic al Micei Inţelegeri a fost convocat într'o nouă sesiune, care se va ţine la Bucureşti în ziua de 11 Octombrie.

La ordinea de zi se vor trece o serie de probleme de mare importanţă economică. Intre altele, obţinerea unei clauze regionale a Micei Inţelegeri, clauză, care să permită celor trei state să-şi acorde reciproc avantagii pe care să nu fie silite, în virtutea clauzei naţiunei celei mai favorizate, să le acorde şi altor ţări.

Eliberarea autorizaţiilor de import în cotă

Aseară a avut loc o conferinţă la direcţia reglementării comerţului exterior, unde s'a discutat şi hotărît eliberarea autorizaţiilor de import în cotă pentru trimestrul III.

Se va proceda deci, la eliberarea acestor autorizaţii, cu aprobări de cote integrale din toate ţările afară de Cehoslovacia, Germania şi U. S. A., pentru cari nu s'a stabilit încă coeficienţii de cote.

Cererile din aceste ţări vor rămâne nesoluţionate până la stabilirea procentajului.

Intrucât, pentru ţările cu disponibil insuficient, ca Germania bună-oară, s'au eliberat autorizaţii cari n'au putut obţine viza de transfer s'a hotărât ca toate aceste autorizaţii ce aparţin firmelor sancţionate de către B. N. R., să fie anulate.

Incepând de astăzi, s'a dat o formă definitivă noilor organizări interne a contingentării, dată dela care vor funcţiona şi cele patru birouri nou înfiinţate, cari vor lucra cererile pentru importuri speciale.

Plata cupoanelor datoriei publice

La ministerul de finanţe se examinează, în prezent din nou, problema achitării cupoanelor, titlurilor datoriei externe, aflate în mâna unor străini, care din diferite motive n'au putut intra în acordul general cu creditorii şi deci nu şi-au putut încasa cupoanele aferente.

Este vorba ca acestora să li se facă plata în ţară şi în lei, fără prima de 38 la sută.

O hotărâre definitivă în acest sens se va lua zilele acestea.

Serbarea câmpenească a „Frontului Asiguraţilor"

Asociaţia «Frontul asiguraţilor» a dat zilele trecute o serbare câmpenească în pădurea Pantelimon, în scopul de a se cimenta şi mai mult legăturile de prietenie între asiguraţi Casei centrale şi pentru propagarea ideiei sociale în România. Serbarea a fost onorată de prezenţa d-lui inginer G. Penescu-Kertch, preşedintele Camerei de industrie şi comerţ.

Serbarea a început prin cuvântul de deschidere rostit de d. Nicu Alexandrescu, preşedintele asociaţiei care a vorbit despre asigurările sociale.

Au mai vorbit, în afară de d. Penescu-Kertch, d-nii: G. N. Constantinescu, Petre Gramescu, P. Dragomirescu, Jean Crăciun, Soare Ionescu, V. Martinescu, Viner, etc.

Incurajaţi Industria şi comerţul românesc

CUMPARAŢI EFTIN
GEAMURI, oglinzi, rame, cristale şi picturi
IOAN PUCHIU
Bucureşti, Calea Moşilor, 21 — Telefon 344/59

MOBILE Sufragerii cubiste, Studio-uri, Birouri, Dormitoare şi Garnituri tapisate de salon
LA GOGU GEORGESCU
Magazin românesc de mobile
Medaliat cu Meritul Comercial şi Industrial
Bucureşti, Str. Bărăţiei No. 55 şi B-dul Maria No. 1 — Tel. 4.75/1

MAGAZINUL DE INCALŢAMINTE
Vasile Vasilescu
Bucureşti, STR. CAROL No. 46
a mulţumit întotdeauna cerinţele marelui şi variatului public românesc din Capitală şi Provincie cu serviciile sale
Aci se încalţă studentul şi sportivul, legionarul şi premilitarul, bogatul şi săracul — toată lumea care doreşte să aibă o încălţăminte trainică lucrată cu mult gust şi eftină.

VIZITAŢI Ceasornicăria Românească
ANTON PETRAŞINCU
B-dul Elisabeta 41 (vis-a-vis de [illegible])

Apel către românii miloşi

In strada Ogorului Nr. 14, din cartierul Dudeşti, trăeşte Toma Stănescu împreună cu soţia şi fetiţa lui, un îngeraş de toată frumuseţea şi cumințenie.

El nu-şi poate îngriji cum se cade familia, fiind suferind şi, din această pricină copila ar fi lipsită de o bună creştere şi îndestulare. Ar fi păcat.

De aceia, el apelează la bunii creştini să-i întindă o mână de ajutor spre a-şi putea deschide un chioşc de zarzavaturi, care să-i dea putinţa de a munci şi a trăi mai omeneşte.

Gândiţi-vă Români şi Românce, că făcând o faptă creştinească, înlesniţi zidirea unui cuib românesc în cel mai înstrăinat cartier al Capitalei.

Sumele de ajutor se pot trimite la adresa de mai sus, sau la Redacţia ziarului nostru, care a deschis o listă de subscripţie în acest scop.

Prof. N. Pop, loco	100
X. Y., loco	50
Cuibul legionar «Invierea» Slănic Prahova	100

Brigandagiile „Societăţii" Textil Import

Ce măsuri au luat autorităţile responsabile, spre a curma specula jidovului Grosz şi spre a-l sancţiona pentru fraudele fiscale săvârşite?

Deşi se împlineşte aproape o săptămână de când am denunţat în aceste pagini veritabilele brigandagii ale jidovului maghiar GROSZ (omonimul celebrului Imre) totuşi suntem informaţi că nici autorităţile obligate să reprime specula, nici organele fiscale, n'au încercat încă să afle ce operaţiuni murdare se săvârşesc sub paravanul firmei «TEXTIL IMPORT».

Dacă s'ar fi făcut această verificare, s'ar fi văzut numai de cât că: Intr'un singur an, vânzând cu câştiguri fantastice de 300 la sută, mărfuri putrede, adesea mărfuri inutilizabile, GROSZ a realizat într'un singur an, un beneficiu de 33 MILIOANE lei. Autorităţile fiscale au datoria să ne spună: ce impozit la cifra de afaceri a plătit sinistrul gangster, care acum câţiva ani nu avea după ce bea apă?

In al doilea rând, ar fi constatat că agenţii gangsterului, deşi plasează mărfuri pe la naivi cu geamantanul, n'au autorizaţia Primăriei pentru a exercita comerţul ambulant. (Aviz aşa dar şi Primăriei ca să ordone o anchetă).

*

Aşteptăm aşa dar aceste răspunsuri, pentru a veni cu noui precizıuni.

In partea de răsărit a ţării cu avionul „România"

Prima croazieră aviatică pentru documentarea ziariştilor

Puţini sunt oamenii cari au în ţara aceasta putinţa unei iniţiative frumoase şi dorinţa sinceră de a realiza. Este de altfel şi normal, fiindcă noi trăim şi suntem cotropiţi de politicianism şi tot ce se face nu are altă ţintă decât realizarea intereselor... personale. Deaceea, merită să fie relevată înţelegerea, de care a dat dovadă d. ing. Radu Irimescu, ministrul aviaţiei şi marinei, când a aprobat efectuarea primei croaziere a presei aviatice. Şi iarăşi trebue relevată buna voinţa nouei societăţi de exploatare a liniilor aeriene — este vorba de L. A. R. E. S. —, care a înţeles să-şi inaugureze activitatea prin punerea la dispoziţia redactorilor aviatici dela cotidianele bucureştene, marele avion «România».

Aşa se explică deci că, Duminică dimineaţă, unsprezece ziarişti se îndreptau grăbiţi spre piaţa Romană, unde îi aştepta maşina aviaţiei civile.

Din această piaţă bucureşteană şi până la venirea noastră între treburile cotidiene, am aparţinut în totul marei bunăvoinţi a d-lui cpt. Pompei Cristescu, directorul serviciului de presă din ministerul aerului, care a făcut toate eforturile ca gazetarii să fie mulţumiţi. Nici un sacrificiu n'a fost prea mare pentru d-sa, ca plimbarea proectată să fie la înălţime.

IN DRUM SPRE CERNAUŢI

Duminică dimineaţă, populaţia bucureşteană, în majoritatea ei, nu-şi prea poate menţine perfect echilibrul. Deaceia pare destul de curios omul care merge grăbit spre o ţintă precisă.

Avionul ne aştepta, fiind gata de decolare. S'a făcut apelul, am semnat poliţele de asigurare, a urmat inevitabila fotografiere şi, făcând toţi câte o cruce ne-am suit în cabină. Motoarele au început să sbârnie. Emeritul pilot Niculae Evghenovici şi-a încercat pe rând cele trei motoare şi avionul a început să meargă. Decolarea, despre care se vorbeşte atât de prost, nici n'am simţit-o.

Bucureştiul a rămas în urmă, iar noi am început să simţim frumuseţile sborului pe deasupra ţării.

Dedesubtul nostru, câmpul avea aspectul unui foarte mare covor modernist, colorat în negru, verde şi galben. Iar soarele îşi împărţea cu bunăvoinţă razele aducătoare de bogăţie, dar şi de secetă dureroasă. Râurile şerpuiau după dealuri, cu mers încet şi tărăgănat. Aşezările omeneşti rămâneau în urmă, cu aspect de cutii de chibrituri, împrăştiate capricios peste verdele grădinilor.

In stânga, au început să apară munţii, cu vârfuri cari se înalţă spre cer şi cu feţe îndreptate spre soare. Norii îi acopereau acolo unde înălţimile erau mai mari.

Am parcurs aşa nordul Munteniei şi întreaga Moldovă, până în frumoasa Bucovină.

Şi frumuseţile ţării pe deasupra căreia sburam, au alternat cu glumele şi veselia din năuntrul salonului sburător, până când am ajuns la Cernăuţi. Aci am aterizat foarte uşor, iar în întâmpinarea noastră au eşit d. prefect, d. cpt. Gică Ionescu, comandantul aeroportului, şi alte oficialităţi.

Cu maşini, am vizitat oraşul şi măreaţa arhitectură a Rezidenţei Mitropolitane.

După amiază s'a ţinut pe aeroport un meeting de aviaţie, la care au dat concursul d-nii comandor Alecu Dumitrescu, căp. Puiu Pârvulescu, d-ra Irina Burnaia, Cuţi Dacian subît. N. Marin, adj. Magheru şi Rădulescu, ing. Corbu, Bob Vârnav Traian Dumitrescu etc.

Noaptea am rămas în frumoasa capitală, sugrumată de jidovi şi politicianism oribil, a Bucovinei.

SPRE IAŞI, CETATEA-ALBA, GALAŢI, BUCUREŞTI

In zori, am decolat spre Iaşi, unde datorită d-lui comandor Emil Gheorghiu, am putut lua micul prânz chiar la aeroport.

Aerogara Iaşi este o clădire nouă şi cu mult gust executată, iar aeroportul este gospodărit de d. căp. Straulat.

Ne-am luat din nou sborul spre sudul Basarabiei. Prutul, care odinioară despărţea cele două ţări ale Moldovei, a rămas trecând pe sub dealuri, aşa cum numele lui a trecut prin istorie.

Dar numai după o oră şi un sfert de sbor, suntem pe malul Nistrului. Deoparte agricultură mică, bine îngrijită, vie, iar de cealaltă câmpii întinse, fără culoare şi fără viaţă.

In zare marea, lângă noi limanul, sub noi Cetatea Albă. Aterizăm. Ne primeşte d. Tilică Stănescu, preşedintele asociaţiei staţiunilor din sudul Basarabiei, d. prefect şi d. căp. Banu, comandantul aeroportului.

Cu un autobus pus la dispoziţie de d. prefect Berescu, am vizitat oraşul şi am plecat spre Budachi-Cordon, trecând prin Şaba.

Plajele basarabene, cari au multe, foarte multe, din calităţile cele mai pretenţioase, cer o mai multă atenţie din partea organelor noastre diriguitoare. Plaja are o lăţime excepţională, cu nisip auriu şi lungă de 30 km.

Drumul până aci, se face cu trenul în 16 ore, iar cu avionul în 2 ore, luând ca punct de plecare Bucureştiul.

După amiază, am decolat spre Galaţi, unde am ajuns după o oră de sbor.

Aci am luat o cafea, oferită de d. căp. Gamulea, energicul comandant al aeroportului.

Am plecat din nou, dar de data aceasta spre Bucureşti, unde ne aşteptau treburile întrerupte de două zile.

Ajunşi cu bine, după un raid care merită toate laudele, ne-am manifestat o singură dorinţă: d. ministru al aerului, L.A.R.E.S.-ul şi d. căp. Pompei Cristescu, să binevoiască să ne mai invite şi în viitor.

D. GHERASI

Inaugurarea târgului de mostre din Sibiu

Eri dimineaţă a avut loc inaugurarea târgului de mostre, organizat de Camera de comerţ şi industrie din Sibiu.

Participă d. ministru Valeriu Pop şi un însemnat număr de parlamentari.

După terminarea serviciului religios, d. dr. Alexandru Barbat preşedintele târgului de mostre, a ţinut o cuvântare prin care a arătat importanţa târgurilor de mostre în viaţa comercială şi industrială a ţării, salutând totodată şi prezenţa d-lui ministru Valeriu Pop.

Răspunde d. Valeriu Pop, ministrul industriei şi comerţului, care precizează că deschide cu dragă inimă acest târg de mostre, urându-i bun succes pentru progresarea economică a scumpei noastre ţări.

In restaurantul târgului are loc apoi o şedinţă solemnă, în care s'au sărbătorit 10 ani de existenţă a Camerei de industrie şi comerţ.

INDUSTRIE ROMANEASCA PERSONAL ROMANESC

La sfârşit, d. ministru Valeriu Pop, a făcut unele declaraţii cari merită toată atenţia.

Intre altele, d-sa spune: Mă folosesc de acest prilej, spre a aminti tuturor proprietarilor de întreprinderi, vechea mea formulă: deschideţi porţile şi deschideţi-le larg, pentru personalul românesc căci este în interesul vostru, dacă vreţi o convenţie şi o colaborare sinceră cu statul care vă ocroteşte, căci cei recalcitranţi se vor întâlni cu constrângerea şi rigorile legii.

După ora 3, d. ministru Valer Pop, însoţit de parlamentari, a plecat la Avrig.

Inaugurarea primului centru de motocultură

D. C. Sescioreanu, preşedintele Uniunii Camerelor de agricultură şi consilier tehnic la ministerul de domenii soseşte astăzi în Capitală venind dela Craiova, unde a vizitat instituţiile agricole din Dolj, interesându-se în special de organizarea centrelor de motocultură din Oltenia.

D-sa va inaugura mâine primul centru de motocultură în comuna Videle din judeţul Vlaşca.

Curier judiciar

ŞI P. A. R. I. D.-UL

Printre multele fraude şi fraudulete descoperite în ultimul timp vine una nouă, P. A. R. I. D.

Orice mare instituţie sau soc. comercială îşi are fraudatorii ei.

Intr'adevăr, ministerul de agricultură şi domenii a trimis parchetului de Ilfov o adresă prin care cere să se deschidă acţiune publică împotriva unui oarecare Bănărescu preşedintele cooperativei «Economatul», care fiind obligată a aproviziona funcţionarii P. A. R. I. D.-ului cu cele necesare, în schimbul înlesnirilor de plată ce avea din partea ministerului, şi-a uitat îndatoririle, sau mai bine zis, le-a dat un teren mai vast, începând să vândă şi pe cont propriu din mărfurile cooperativei.

Văzând că afacerea merge şi promite, şi-a angajat pe un oarecare Vlad, care avea misiunea de a merge la Galaţi să cumpere mărfuri pe datorie în contul cooperativei (şi pentru buzunare proprii).

Pescăriile din Galaţi au aşteptat plata care nu mai venea.

Făcându-se reclamaţie la minister, cercetările au stabilit manoperile.

Ministerul s'a constituit parte civilă, afacerea fiind repartizată cabinetului V instrucţie.

ALTA FABRICA DE BANI

Deoarece, prin atelierul său de fierărie din şos. Crângaşi nu putea face nici un fel de concurenţă nimănui, Anton Bier s'a gândit să-şi transforme atelierul şi să facă concurenţă Monetăriei Statului şi B. N. R.-ului.

A fost însă descoperit la timp şi întreaga bandă (se crede) compusă din Bier şeful şi technicianul afacerii, concubina sa Maria Albulescu şi Al. Cucu.

D. procuror Deleanu, după cercetările preliminarii i-a repartizat cabinetului 5 instrucţie, unde d. jude preşedint Trefinescu le va lua cuvenitele interogatorii, după cari li se vor lansa mandatele de arestare.

Librărie provincie firmă 1920 fără încurcături doreşte a se muta Bucureşti, caută combinaţie, asociat sau comanditar creştin-ziar. Romcreştin

FAPTE DIVERSE

UN STUDENT IŞI PUNE CAPAT ZILELOR

O nouă şi impresionantă sinucidere s'a înregistrat aseară, în str. Costache Negri 29.

Tânărul Mărăşel Georgescu student în anul I, la medicină şi-a pus capăt zilelor luând trei fiole de atropină şi una de cocaină.

Mărăşel, fiul unor părinţi cu o foarte bună situaţie în Caracal, ocupa o elegantă cameră la adresa de mai sus. Cu vecin şi singura familie cu care se înţelegea erau locotenentul Copan şi soţia lui, studentul fiind o fire extrem de retrasă şi predispusă la melancolie.

Cauze de ordin material nu pot exista aci, deoarece Mărăşel avea la dispoziţie tot ce-i trebuia.

In urma lui n'au rămas decât două scrisori, una prin care-şi cere ertare de la părinţi iar a doua lăsată locotenentului Copan. Din aceste scrisori, nu reese însă motivul disperatului gest.

In stare de comă, Mărăşel a fost internat în spitalul Brâncovenesc.

Puţine speranţe!

Poate fi o dragoste la mijloc?... pentrucă Mărăşel n'a împărtăşit niciodată prietenilor sale cunoştinţe, nici un cuvânt care să justifice aceasta.

MOARTE SUBITA

Funcţionarul Ciuracu Grigore, în etate de 53 de ani, domiciliat în str. Căpitan Vijelie 16, fiind suferind de mai mult timp de cord, pe când se întorcea aseară dela serviciu, a căzut în stradă în apropierea casei şi a sucombat.

Cadavrul a fost ridicat de familie.

ALTA SINUCIDERE

Astă noapte între orele 12—1, s'a înregistrat o încercare de sinucidere în str. Vizirii 32.

Tânăra Constanţa Costantinescu, fiind în relaţii rele cu mama sa, care îi făcea zile amare, din nu se ştie ce cauze, a luat o soluţie compusă din: sodă de rufe, spirt alb şi creolină.

In stare extrem de gravă, a fost ridicată de Salvare şi internată la spitalul Brâncovenesc.

Alegeri comunale în Jud. Iaşi

Eri a avut loc alegeri comunale în com. Roşcani-Iaşi. Au fost exprimate 269 voturi. Liberalii au luat 96 voturi şi 2 mandate, *Cuziştii* 101 voturi şi 2 mandate şi Ţărăniştii 63 voturi şi un mandat.

Cursul de convertire al valutelor străine la C.F.R.

Banca Naţională a României a comunicat Regiei autonome C. F. R. următorul curs de convertire în lei a valutelor streine, valabile dela 1 August 1937 sporit cu unu la sută şi care se va aplica de toate staţiile C. F. R.:

Lira egipteană 724.78 lei; florin olandez 78.08, drahma 1.16, dinarul 3.08, marca germană 39.90 lei; belgas 23.69, franc belgian 4.79, pengoe 28.79, coroana daneză 31.36, marca finlandeză 3.20, lira otomană 111.94, escudos 6.63, lira sterlină 702.48, pesetas 19.51, lira italiană 7.29, dolar 142.86, coroana norvegiană 34.85, franc francez 5.51, coroana cehă 4.95, leva 1.26, coroana suedeză 36.29, lira palestiniană 706.66, zlotul 26.85, leih 28.57, schilling austriac 27.78, coroana estonă 39.58, franc elveţian 32.06, dolar aur 291.86, franc aur 46.68 şi dinar aur 4.10.

ULTIMA ORA

Personalitatea savantului Marconi

— Italia îi va face funeralii naționale —

Italia este în mare doliu. Ilustrul savant Guglielmo Marconi, moare în vârstă numai de 63 ani, deci în plină putere omenească.

A fost ridicat la rangul de marchiz, pentru merite excepționale și pentru serviciile aduse statului italian. Era membru al senatului, președinte al Academiei Italiei, profesor la Universitatea din Roma și președinte al consiliului național pentru cercetări științifice.

Marconi era fiul lui Iosif Marconi și al supusei irlandeze Annie Jameson. A studiat la Florența și apoi la Livorno, arătând încă din prima vârstă, o mare pasiune pentru chestiunile în legătură cu electricitatea.

Până ce împlinise 20 ani Marconi s'a făcut bine cunoscut prin lucrările sale asupra oscilațiilor electrice bazate pe descoperirea razelor hertziene. A descoperit principiul telegrafiei fără fir în apropiere de Bolonia, la Ponte Vechio, legând un generator de unde, printr'un fir izolat, cu pământul și obținând radiații electrice cari puteau să fie captate la distanță de 2 km. Anul următor Marconi a mers în Anglia unde a fost prezentat lui sir William Preece, inginerul șef al Poștelor britanice. La 1897 a făcut dovada că se poate comunica la 4 km., și imediat după aceasta la 13 km. Mai multe guverne voiau să și-l apropie, în Martie 1899 Marconi a realizat legătura între țărmul francez și cel englez de sub Canalul Mânecei. Numeroase societăți s'au constituit pentru exploatarea descoperirilor lui Marconi. Majoritatea savanților sunt de acord spre a atribui lui Marconi meritul de a fi descoperit primul principiile telegrafiei fără fir, care a continuat să facă progrese repezi învingând primele piedici întâmpinate de Marconi, cum sunt: munții, lumina solară, interferența stațiunilor vecine, descărcările electrice din atmosferă, etc.

Opera realizată de Marconi în domeniul fizicei va rămâne nepieritoare, ca și numele lui. Experiențele îndrăznețe făcute de Marconi, încununate de succese atât de mari vor servi viitorilor cercetători pentru a duce și mai departe progresul realizat de Marconi în domeniul comunicațiilor fără fir.

Regele Victor Emanuel a telefonat văduvei lui Marconi următoarele:

«Aflu cu dureroasă emoție știrea privitoare la dispariția neașteptată a senatorului Guglielmo Marconi. In momentul foarte grav al doliului care lovește odată cu dv. și cu al dv. știința și pe toți italienii, vă rog să primiți cele mai vii condoleanțe».

Regina-împărăteasă Elena a Italiei a transmis următoarea telegramă văduvei defunctului:

«Particip din suflet la marea dv. durere și vă transmit afectuoasele și profundele Mele condoleanțe».

*

ROMA 21 (Rador). — Ziarele publică lungi articole asupra morții marelui savant Marconi, reproducând pe larg articolele apărute în presa străină din toate țările lumii.

Presa subliniază din nou marea pierdere suferită de întreaga omenire prin moartea acestui cercetător neobosit în domeniul radio-telegrafiei, radiofoniei și în general al electricității aplicată la transmiterea mesagiilor la mari distanțe.

Se vor face funeralii naționale

ROMA 20 (Rador). — Regele Italiei și d. Mussolini au fost înștiințați la ora 7 și 10 de medicii marchizului Marconi că acesta este pe moarte.

La ora 8 și 30 Ducele se găsea la căpătâiul ilustrului defunct.

In cursul dimineții a sosit un număr imens de telegrame exprimând regretul unanim pentru marea pierdere suferită de Italia.

Cele mai de seamă personalități din lumea politică, științifică și militară au îngenunchiat în cursul dimineții lângă rămășițele pământești ale marelui inventator.

Corpul neînsuflețit al lui Marconi poartă uniforma albastră de membru al Academiei. Paza de onoare este făcută de membrii ai Academiei purtând cămăși negre.

Funeraliile naționale au fost fixate pentru mâine la ora 18, Masca funerară va fi luată de sculptorul Attilio Salvarembre, membru al Academiei.

CONDOLEANȚELE FAMILIEI IMPERIALE ITALIENE

ROMA 20 (Rador). — Regele-împă[rat Victor Emanuel a telefonat...]

Mișcare în diplomația franceză

PARIS 21 (Rador). — «Petit Parisien» anunță: «In cercurile politice bine informate se vorbește de o importantă mișcare în diplomația franceză».

Japonia nu admite propunerile Chinei

Au început ostilitățile în regiunea Wangping

Mare descurajare în China. Concentrarea armatelor japoneze

PEKING 20 (Rador). — Ostilitățile începute azi după amiază în regiunea Wangping au încetat după 40 de minute.

Pe linia Peking—Tientsin nu mai circulă nici un tren.

*

PEKING 20 (Rador). — Corespondentul agenției «Reuter» anunță: Ostilitățile din regiunea Wangping au fost întrerupte.

*

SHANGHAI 20 (Rador). — După informațiuni din sursă japoneză, bateriile chineze dela Wangping au fost reduse la tăcere.

Un viu duel de artilerie continuă însă cu celelalte trupe chineze concentrate în regiunea învecinată.

*

TOKIO 20 (Rador). — Ministerul de război comunică:

De azi dimineață artileria chineză din apropierea fluviului Yungtinso trage asupra trupelor japoneze.

La ora 14 trupele chineze au început să înainteze dinspre Papaosan și Lukuciau.

Luptele continuă. Până acum a fost omorât un soldat japonez și rănit un altul.

NOUI TRANSPORTURI DE TRUPE JAPONEZE

TIENTSIN 20 (Rador). — Corespondentul agenției Reuter transmite:

Se afirmă că peste 35000 de soldați japonezi vor sosi la Tang Ku din Japonia. Primele transporturi sunt așteptate pentru Joi dimineața. Toți soldații vor fi aduși la Tientsin cu trenul.

IMPARATUL JAPONIEI

Transporturile de trupe japoneze spre Tientsin, pe calea ferată Mukden—Peking, continuă fără încetare.

«Se semnalează un exod considerabil din orașele chineze spre concesiunile internaționale.

NOUI COMANDANȚI CHINEZI

SHANGHAI 20 (Rador). — Mareșalul «rebel» Ciang-Sue-Liang, care acum câtva timp încercase să se revolte contra autorității guvernului central, cerând o acțiune militară contra Japoniei, a primit din nou comanda trupelor sale.

Se știe că atunci când mareșalul Ciang-Sue-Liang s'a predat mareșalului Kiang-Kai-Shek, pe care la un moment dat îl făcuse prizonier, el a cerut ca atunci când China va avea nevoie de apărare, să fie în locul unde pericolul va fi mai mare.

*

SHANGHAI 20 (Rador). — Generalul «creștin» Feng-Yu-Ciang a fost numit comandant al trupelor chineze din nordul țării.

Concesiile pe care le poate face China

NANKING, 20 (Rador). — Corespondentul agenției Reuter transmite:

In întrevederea de azi dimineață dintre d. Hidaka, ambasadorul Japoniei și d. Uang-Ciang-Hui, ministrul afacerilor străine al Chinei, d. Hidaka a cerut guvernului chinez un răspuns definitiv la următoarele cereri japoneze:

1. recunoașterea de către guvernul din Nanking a acordului stabilit cu autoritățile locale chineze din nordul Chinei,

2. încetarea imediată a tuturor provocărilor chineze și a agitațiilor antijaponeze și retragerea imediată a trupelor guvernamentale chineze din nordul Chinei.

La aceste cereri, d. Uang-Ciang-Hui a răspuns:

1) guvernul din Nanking nu are de gând să respingă principial acordul local; el trebue însă să fie examinat și aprobat de acest guvern;

2) guvernul din Nanking nu are de gând să deslănțuie un războiu. Din contră el dorește o soluționare pașnică a incidentului dela Lukuciau, prin localizarea lui;

3) contrapropunerile chineze, remise eri la Nanking, sunt maximul de concesiuni pe care poate să le facă China.

Mare descurajare în China

SHANGHAI 20 (Rador). — Corespondentul agenției Reuter:

In cercurile bine informate chineze se afirmă că primele obiective japoneze ar fi ocuparea localităților Peking și Tientsin.

Trupe chineze au fost concentrate în jurul orașului Shanghai, iar la Usung, la 20 km. de oraș, se construesc tranșee.

Rapiditatea cu care s'au desfășurat evenimentele în 24 de ore a creat o profundă descurajare în întreaga țară. Perspectivele de a se soluționa pe cale pașnică incidentul dela Lukuciau au dispărut cu totul.

*

Cartierul general al trupelor japoneze din China, aflat la Tientsin, a dat publicității azi dimineață textul acordului încheiat la 11 Iulie între generalul Hașimoto, șeful marelui stat major al armatei japoneze din China și reprezentanții corpului 29 de armată chinez. In acord se prevede între altele și controlul strict al mișcării comuniste din China și interzicerea oricăror agitații anti-japoneze pe teritoriul chinez.

Se anunță din Nanking că familiile personalului ambasadei și consulatului japonez vor părăsi teritoriul chinez Vineri, 23 Iulie.

SE AMESTECA ȘI SOVIETELE

SHANGHAI 20 (Rador). Se anunță că d. Bogolomov, ambasadorul Sovietelor, va face o vizită la Nanking.

STARE DE ASEDIU PENTRU JAPONEZII DIN SHANGHAI

SHANGHAI 20 (Rador)— Autoritățile consulare japoneze din Shanghai au declarat starea de asediu pentru supușii japonezi.

Toți japonezii vor trebui să se găsească după ora 19 în casele lor.

COMENZI PENTRU MARINA JAPONEZA, LA ȘANTIERELE DIN DANZIG

LONDRA 20 (Radio Central). — «Daily Telegraph» anunță din Danzig că șantierele navale de acolo lucrează zi și noapte la fabricarea de piese de vapoare pentru marina japoneză.

La aceste șantiere, au sosit numeroși ingineri și lucrători din Germania pentru efectuarea comenzilor.

TOKIO 20 (Rador). — In urma unui consiliu de miniștri, extraordinar, care a durat șase ore, s'a anunțat că guvernul a hotărît să supravegheze executarea condițiilor din acordul dela 11 Iulie.

In același timp, vor fi întărite și «măsurile de apărare» luate.

Această hotărâre a fost stabilită în urma insuccesului negocierilor dela Nanking dintre însărcinatul de afaceri japonez și ministrul de externe al Chinei.

*

WASHINGTON, 21 (Rador). — Președintele Roosevelt a declarat aseară că nu are intenția să ceară deocamdată aplicarea imediată a dispozițiilor din legea neutralității Statelor Unite față de China și Japonia.

PREȘEDINTELE ROOSEVELT

Președintele Roosevelt a adăogat că guvernul american voește să evite tot ce ar putea să turbure raporturile cu China, care au fost mult intensificate în ultimul timp, sau acelea cu Japonia.

Atât timp cât conflictul din nordul Chinei are un caracter local, a terminat d. Roosevelt, nu poate fi vorba de aplicarea dispozițiilor legei neutralității Statelor Unite față de China și Japonia.

Comitetul de neintervențiune n'a luat nici o hotărîre

Naționaliștii spanioli înaintează pe toate fronturile

LONDRA, 20 (Rador). — Subcomitetul de neintervenție s'a întrunit azi dimineață la ora 11.

Mai mulți delegați au anunțat înainte de începerea ședinței că vor cere introducerea unor importante amendamente în special în ce privește retragerea voluntarilor străini din Spania și recunoașterea beligeranței.

NU S'A AJUNS LA NICI UN ACORD

LONDRA, 20 (Rador). — Ședința subcomitetului de neintervenție a fost ridicată la ora 18,45 și amânată fără să se hotărască nici o nouă reuniune a acestui organism.

După ridicarea ședinței, redactorul diplomatic al agenției «Reuter» a aflat din cercurile subcomitetului că guvernul britanic nu a fost încă autorizat să înceapă discuțiuni cu cele două părți din Spania.

Ședința de după amiază a fost ocupată numai de discutarea unei chestiuni tehnice și anume a constituirii unei comisiuni pentru a organiza retragerea voluntarilor străini din Spania.

Se afirmă că reprezentantul Italiei a cerut să se modifice procedura propusă de guvernul britanic și să nu se discute retragerea voluntarilor înainte de a se fi acordat drepturile de beligerant.

Asupra acestei chestiuni de procedură nu s'a putut ajunge la un acord. In consecință, lucrările au fost amânate sinedie.

Se afirmă că lordul Plymouth va face în fața comitetului plenar de neintervenție o expunere a situației.

In clipa de față se pare că divergențele de opinii asupra procedurii vor duce la un nou impas.

In cursul ședinței de după amiază, au fost câteva schimbări vii de cuvinte între diferiții delegați. Totuș, se declară că tonul general a fost amabil.

Deși nu s'a fixat o dată pentru reluarea lucrărilor subcomitetului, se speră că amânarea nu va dura mai mult decât 48 de ore.

In cercurile britanice se exprimă părerea de rău că guvernul englez nu a primit încă autorizația de a începe negocieri cu cele două părți din Spania, care este astfel întârziată dela începutul discuțiilor.

Comunicatul oficial publicat după ridicarea ședinței se mărginește să arate că în ședința de dimineață lordul Plymouth a declarat că trebue să se consulte cu guvernul britanic în privința propunerilor contelui Grandi, de a se pune capăt controlului naval.

Naționaliștii spanioli înaintează pe toate fronturile

SARAGOSSA, 20 (Rador). — Corespondentul agenției «Havas» transmite:

Cu toată rezistența înverșunată a milițienilor republicani din al cincilea corp de armată, trupele naționaliste au cucerit cătunul Ronchales din Sierra și au început să urmărească pe inamic care încetase de a mai rezista către seară.

In cursul operațiilor de Sâmbătă de pe frontul Teruel, naționaliștii au cucerit șapte sate pătrunzând în mai multe locuri în rândurile republicane pe întinderi mari.

Trupele guvernamentale au avut pierderi însemnate.

*

SALAMANCA 21 (Rador) Corespondentul Agenției D. N. B. transmite următorul comunicat al Marelui Cartier General naționalist

Pe frontul Aragon, în sectorul Albarracin, trupele naționaliste au continuat înaintarea lor și au ocupat noui poziții. Inamicul a suferit mari pierderi.

Pe frontul Madrid forțele naționaliste au continuat înaintarea lor victorioasă în apropiere de Brunete, ocupând noui poziții importante. Intreg sectorul din apropiere de râul Guadarrama și Aulestia, a fost curățat de elementele inamice, cari au suferit pierderi însemnate. Naționaliștii au pus mâna pe o mare cantitate de material de războiu, — mitraliere și 7 tancuri, etc.

Atacul dat de inamic între Bar Anita și El Plantio a fost respins.

Orașul Santander spre care se îndreaptă trupele naționaliste

„Nu 'nvie morții"... dar cei vii trăesc...

«Nu 'nvie morții» scrie ziarul fiului de monument. Ați bănuit: e vorba de Grigutză Filipescu. Și pentrucă momentul e serios, nu-l mai utilizăm atributul hazliu de «Măturică».

In ultimul număr al «Epocii» omul care profanează zilnic amintirea scumpă a marelui Nicolae Filipescu, încearcă să stropească impotent, cu noroi și cu insulte, autoritatea morală și științifică a d-lui profesor Mihail Manoilescu, recent distins, la Paris, printr'o atenție și recunoaștere a economiștilor din toată lumea, întruniți în congres, cari l-au onorat, însărcinându-l cu redactarea unui dicționar de unificare a termenilor technici de știință economică și i-au oferit titlul de președinte la o secție a congresului.

Incercarea lui Grigutză e zadarnică și ridicolă.

Și Grigutză a fost la Paris. Dar nimeni nu l-a băgat în seamă. Pentrucă «nu 'nvie morții».

Un savant de talia d-lui profesor Manoilescu e viu. Se simte. Se știe că este la Paris. A fost ales președinte la un congres internațional al oamenilor de știință, cari dacă li s'ar pomeni numele lui Grigutză ar întreba:

— Cine-i ăsta domnule?

Un număr de telefon.... Un fiu de monument. Etc. etc. etc.

ECOURI ȘI POLEMICI

FLORENȚA 21. — Marele Voevod Mihai de Alba Iulia a sosit în orașul nostru, unde va rămâne — ca în toți anii — timp de o lună.

Moștenitorul Tronului României își va petrece concediul, care constă din plimbări și excursiuni în frumoasele împrejurimi ale Florenței.

In ziua de 25 Iulie, vor avea loc alegeri județene la Alba, Câmpulung Moldovenesc, Cetatea Albă, Făgăraș, Hunedoara, Maramureș, Muscel, Rădăuți, Sălaj, Satu Mare, Târnava Mică, Tecuci, Tulcea și Turda.

Deasemenea alegeri complimentare județene la Fălciu și la Gorj.

Serviciul sanitar al municipiului București a înștiințat ministerul sănătății că în Capitală sunt: 129 cazuri de scarlatină, 5 de anghină difterică, 3 de febră tifoidă, 10 de rougeolă, 1 de paralizie infantilă, 3 de cărbune, 1 de meningită și 1 de tetanos.

D. C. Argetoianu se află la moșia sa. La începutul lunii viitoare d-sa va pleca într'o lungă călătorie în străinătate.

Vineri 23 Iulie, la ora 9 dim. are loc deschiderea canalelor de derivare a apelor din râul Ialomița în râul Colentina, la barajul construit lângă satul Bilciurești.

Aceasta constitue partea principală a lucrării de asanare a lacurilor râului Colentina.

Duminică 25 Iulie, la ora 9 dimineața, se va ține în Capitală, în sala «Marconi» din calea Griviței, adunarea generală a asociației profesionale ceferiste «Stația», a personalului din serviciul de mișcare și comerț.

In totalul sumelor disponibile pe care le avem în conturile de clearing cu țările străine, cifra cea mai ridicată o reprezintă disponibilul din clearingul cu Germania.

Pentru remedierea acestei situații, ministerul de industrie, de acord cu Banca Națională, a hotărât să intensifice importul din Germania, atât prin autorizarea în întregime a celelor de import din această țară cât și prin acordarea de supracote.

Profesorii secundari cari participă la Congresul Internațional dela Paris, în cadrul Asociației Generale a Profesorilor secundari, vor pleca din București Gara de Nord în ziua de 23 Iulie 1937 ora 7 dimineața în loc de ora 8.30 cum din eroare s'a anunțat.

Mișcarea Legionară ne roagă să publicăm următoarele:

Subsemnatul Horia Z. Codreanu, nu am nici un fel de relațiuni cu Mișcarea Legionară.

In consecință orice fel de activitate a mea, din orice domeniu, public sau privat, nu angajează cu nimic nici Mișcarea Legionară și nici pe vreunul din membrii acestei mișcări.

Deasemenea nici pe vreun membru al familiei Zelea Codreanu.

HORIA Z. CODREANU
București 20 Iulie 1937.

D. Sergiu Dimitriu, secretar general al ministerului de interne, a asistat Duminică la Ismail la punerea pietrii fundamentale a monumentului ridicat pentru cinstirea memoriei Regelui Ferdinand cel Leal.

Monumentul va fi inaugurat în Septembrie.

Oficiul local de cură și turism din Poiana Țapului, care funcționa până acum în localul Primăriei, s'a mutat în localul gării.

Orice relațiuni se pot cere de acum înainte dela biroul de informații din gară.

Valurile de sânge nu încetează în U.R.S.S.

LONDRA 21.— Ziarul «Daily Telegraf» anunță că în Gruzinia au fost executați 7 cetățeni iar în Extremul Orient încă 61, învinuiți de complot contra siguranței statului.

Intre cei executați în Gruzinia se află și vechiul revoluționar boleșvic Budi Midivani, fost principe polonez. Aceștia au fost executați în urma sentinței date de către tribunalul militar din Tiflis, fiind învinuuiți de acte de sabotaj și spionaj.

Au mai fost arestați directorii serviciului de radio din Moscova precum și 13 funcționari dela serviciul de radio din Tiraspol.

In acelaș timp guvernul sovietic a dat ordin băncilor din diferitele provincii să trimeată tot aurul la Moscova, prin avioane.

ALTE EXECUȚII

MOSCOVA 21 (Radio Central). — Din Extremul Orient se anunță că 24 funcționari ai căilor ferate rusești din acea regiune, acuzați de spionaj în favoarea Japoniei și Germaniei au fost condamnați la moarte și executați.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. SALIGNY No. 2. TEL. 3.26.66

Redactor responsabil, V. OLANIUC STERE